ASOCIAŢIA COLECŢIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

JURNAL INSIGNOGRAFIC

2010

ASOCIAŢIA COLECŢIONARILOR DE INSIGNE
DIN ROMÂNIA

JURNAL INSIGNOGRAFIC

NR. 8

PUBLICAŢIE ANUALĂ DE INFORMARE INSIGNOGRAFICĂ
EDITATĂ DE ASCOCIAŢIA COLECŢIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

2010

ISSN 1843-9535

Pe copertă este redată insigna celui de al II-lea Congres Naţional de Insignografie din România care a avut loc la Tg. Secuiesc în perioada 27-29 august 2010.

Colectivul de redacţie
Prof. Tiberiu Kelemen – coordonator
Dumitru Puşcaşu – tehnoredactare
Mihai Livadariu – fotografie

Colaboratori
Col. (r) Ioan Dogaru – Bucureşti
Ioan Pardos – Vulcan
Cmd. Av. (r) Marius Popescu – Călăraşi – Bucureşti
Ilin Milan – Timişoara

Responsabilitatea pentru conţinutul articolelor publicate revine în totalitate autorilor.

Materialele prezentate spre publicare nu se restituie.

CRONOLOGIA REUNIUNILOR COLECŢIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

1. Petroşani	**1975**	**- Întâlnire**
2. Timişoara	**1976**	**- Întâlnire**
3. Craiova	**1977**	**- Întâlnire**
4. Bucureşti	**1978**	**- Întâlnire**
5. Petroşani	**1979**	**- Întâlnire**
6. Arad	**1980**	**- Întâlnire**
7. Timişoara	**1981**	**- Întâlnire**
8. Arad	**1982**	**- Întâlnire**
9. Timişoara	**1983**	**- Întâlnire**
10. Petroşani	**1984**	**- Întâlnire**
11. Tg. Mureş	**1985**	**- Întâlnire**
12. Timişoara	**1986**	**- Întâlnire**
13. Timişoara	**1987**	**- Întâlnire**
14. Craiova	**1988**	**- Întâlnire**
15. Petroşani	**1989**	**- Întâlnire**
16. Petroşani	**1990**	**- Întâlnire**
17. Petroşani	**1991**	**- Întâlnire**
18. Petroşani	**1992**	**- Întâlnire**
19. Petroşani	**1993**	**- Reuniune**
20. Petroşani	**1994**	**- Reuniune**
21. Petroşani	**1995**	**- Reuniune**
22. Petroşani	**1996**	**- Reuniune**
23. Vulcan	**1997**	**- Reuniune**
24. Aninoasa	**1998**	**- Reuniune**
25. Aninoasa	**1999**	**- Reuniune**
26. Tg. Secuiesc	**2000**	**- Reuniune**
27. Lupeni	**2001**	**- Reuniune**
28. Lupeni	**2002**	**- Reuniune**
29. Lonea – Petrila	**2003**	**- Reuniune**
30. Lupeni	**2004**	**- Reuniune**
31. Tg. Secuiesc	**2005**	**- Reuniune**
32. Petrila	**2006**	**- Reuniune**
33. Alexandria	**2007**	**- Reuniune**
34. Petroşani	**2008**	**- Reuniune**
35. Petroşani	**2009**	**- Congres**
36. Tg. Secuiesc	**2010**	**- Congres**

ÎN LOC DE PREFAŢĂ

În momentul când s-a închegat numărul şapte al „Jurnalului” am crezut că interesul pentru el va fi mare, deoarece conţinea şi toate actele referitoare la înfiinţarea Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România şi lucrările primului Congres Naţional de Insignografie, dar se pare că ne-am înşelat, iar copiile actelor care au dus la intrarea în legalitate a A.C.I.R. nu au trezit prea mult interes, respectiv cele cu referire la Congres – cu atât mai puţin.

Prezentăm în acest număr o serie de comunicări care au fost susţinute la Tg. Secuiesc şi câteva materiale care nu au mai „încăput” în numărul şapte datorită volumului mult prea mare al revistei precedente.

Relatăm pe larg lucrările celui de al II-lea Congres Naţional de Insignografie din România, care a avut loc la Tg. Secuiesc în perioada 27-29 august 2010 cu toate aspectele lui.

Considerăm că popularizarea unor concluzii care s-au desprins din luările de cuvânt în cadrul discuţiilor sau a celor provenite din Adunarea generală A.C.I.R. este foarte importantă, motiv pentru care vom insista asupra acestor aspecte.

Un remarcabil coleg cu vechi state în insignografia românească ne critica, spunea că revista se plafonează dacă păstrăm acelaşi format şi rubrici!

Vă rugăm, veniţi cu ideii noi, să vedem cam ce aţi vrea de la noi? ce aţi dori să citiţi? Poate că aşa vom putea satisface mai multe exigenţe.

Am încercat să introducem rubrici noi precum:„Galeria seniorilor insignografiei româneşti”; „Insigne, plachete şi medalii emise în Valea Jiului”; „Ultima oră”; „Reclame” etc.

Dar trebuie ţinut cont că posibilităţile noastre de editare sunt limitate; Compania Naţională a Huilei S.A. ne ajută doar cu tipărirea lucrării. Noi îi punem la dispoziţie hârtia necesară, tonerul, cartonul pentru coperţi, iar compactarea o efectuează o altă firmă.

Dat fiind că unele reviste au ajuns la 80 de pagini color, pentru a păstra preţurile actuale ar trebui să renunţăm ori la calitate, lucru pe care nu-l dorim, ori la volumul publicaţiei.

Informăm cititorii că numărul şapte şi numărul opt au fost tipărite sub egida A.C.I.R. care susţine diferenţa dintre preţul real şi cel de desfacere a publicaţiei.

„Jurnalul insignografic” a devenit astfel revista oficială a A.C.I.R. în care pot publica toţi membrii gratuit, dar rugăm autorii să limiteze pe cât este posibil articolele la 3-4 pagini. În cazul în care un articol are o întindere mai mare el va fi publicat sub formă de serial. Rugăm de asemenea, dacă articolul nu ne provine pe cale electronică, ca imaginile ce ilustrează materialul să fie clare.

Aşteptăm materialele şi opiniile dumneavoastră pe adresa:

Prof. Tiberiu Kelemen
Str. Aviatorilor bl.34 sc.2 ap.58
Cod.332108 /Petroşani
Tel. 0727793872
Email kelementiberius @ yahoo. com

Dumitru Puşcaşu
Str. 9 mai bl.2 sc.7 ap.5
332041/Petroşani
Tel. 0743046840

Al II-lea CONGRES NAŢIONAL DE INSIGNOGRAFIE DIN ROMÂNIA – TG. SECUIESC, 27-29 AUGUST 2010

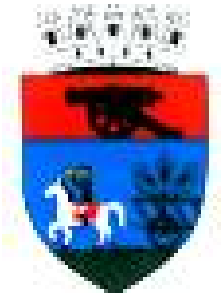

În zilele de 27-29 august 2010 s-a desfăşurat la Tg. Secuiesc cel de al II-lea Congres Naţional de Insignografie din România şi cea de-a XXXVI-a Expoziţie naţională de insigne.

Până în prezent la Tg. Secuiesc au avut loc două Reuniuni pe plan naţional în anii 2000 şi 2005, respectiv 14 expoziţii de insigne pe plan local, mult apreciate de colecţionari.

Anul trecut la Petroşani Beke Ernö, preşedintele HOBBI CSEREBERE KLUB, a anunţat că al II-lea Congres va avea loc la Tg. Secuiesc. Spre lauda Domniei Sale, s-a ţinut de cuvânt, iar rezultatul a fost o acţiune foarte frumoasă.

La realizarea manifestării a contribuit un grup format din şapte sponsori care merită a fi amintiţi: Consiliul Local şi Primăria Municipiului Tg. Secuiesc; SC SECUIANCA SA; SC SKAT- KART SRL; SC BIA ELECTRONIC SRL; ASOCIAŢIA COLECŢINARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA; SC MOBELAND SRL; CASA DE CULTURĂ „VIGADO” TG. SECUIESC.

Locul manifestării a fost Casa de Cultură „VIGADO” care a oferit condiţii optime pentru desfăşurarea acţiunii, în cadrul Zilelor Municipiului Tg. Secuiesc.

Casa de Cultură „VIGADO”

Vineri 27 august 2010

Ziua a fost rezervată sosirii participanţilor care au primit Programul – Catalog şi un bon valoric pentru masa festivă.

Primirea participanţilor

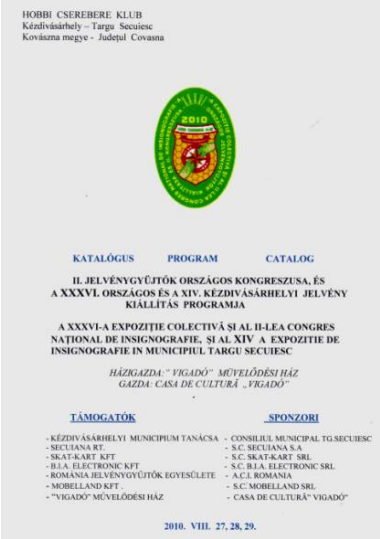
HOBBI CSEREBERE KLUB
Kézdivásárhely – Targu Secuiesc
Kovászna megye - Judeţul Covasna

KATALÓGUS PROGRAM CATALOG

II. JELVÉNYGYŰJTŐK ORSZÁGOS KONGRESZUSA, ÉS A XXXVI. ORSZÁGOS ÉS A XIV. KÉZDIVÁSÁRHELYI JELVÉNY KIÁLLÍTÁS PROGRAMJA

A XXXVI-A EXPOZIŢIE COLECTIVĂ ŞI AL II-LEA CONGRES NAŢIONAL DE INSIGNOGRAFIE, ŞI AL XIV A EXPOZITIE DE INSIGNOGRAFIE IN MUNICIPIUL TARGU SECUIESC

HÁZIGAZDA: "VIGADÓ" MŰVELŐDÉSI HÁZ
GAZDA: CASA DE CULTURĂ „VIGADÓ"

TÁMOGATÓK SPONZORI

- KÉZDIVÁSÁRHELYI MUNICIPIUM TANÁCSA - CONSILIUL MUNICIPAL TG.SECUIESC
- SECUIANA RT. - S.C. SECUIANA S.A
- SKAT-KART KFT - S.C. SKAT-KART SRL
- B.J.A. ELECTRONIC KFT - S.C. B.J.A. ELECTRONIC SRL
- ROMÁNIA JELVÉNYGYŰJTŐK EGYESÜLETE - A.C.I. ROMANIA
- MOBELLAND KFT. - S.C. MOBELLAND SRL
- "VIGADÓ" MŰVELŐDÉSI HÁZ - CASA DE CULTURĂ "VIGADÓ"

2010. VIII. 27, 28, 29.

Astfel au venit din ţară şi din Ungaria 68 de colecţionari, la care trebuie adăugaţi cei 10 localnici, deci totalul participanţilor a fost de 78 de persoane. Musafirii trebuia să fie cazaţi, lucru care s-a realizat în locaţii bine gândite.

Expoziţia colectivă, a cărei montare a început odată cu sosirea primilor participanţi, a fost bogată, însumând la cele 12 tematici 426 panouri, respectiv convenţional (70 piese pe panou) 29820 insigne.

Din acest punct de vedere a fost depăşită cu mult expoziţia precedentă de la Petroşani. Este drept că au existat şi persoane întârziate, care au completat expoziţia în dimineaţa zilei de sâmbătă.

Colecţionarii: Ştefănov Titus (Arad) şi Lung Ioan (Deva) montează exponatele.

În restul zilei colecţionarii au avut program de voie, urmând să ne întâlnim sâmbătă dimineaţa la ora 7^{00}.

Sâmbătă 28 august 2010

Programul a început cum a fost anunţat, iar cei veniţi mai târziu au putut să-şi monteze exponatele până la ora 11^{00} când a început momentul festiv al deschiderii oficiale a lucrărilor celui dea-l II-lea Congres Naţional de Insignografie din România.

După o scurtă alocuţiune, rostită bilingv de către domnul Beke Ernö, se dă cuvântul Domnului Primar al Municipiului Tg. Secuiesc Rácz Károly.

Domnul Primar le-a mulţumit tuturor pentru efortul depus – de a participa la lucrările Congresului şi pentru piesele valoroase aduse care au ridicat mult valoarea expoziţiei colective.

În finalul alocuţiunii domnul Primar a dorit participanţilor şedere plăcută în Municipiul Tg. Secuiesc şi multe schimburi reuşite de insigne.

Primarul Rácz Károly şi Beke Ernö

În continuare domnul Beke Ernö face o scurtă retrospectivă a reuniunilor care au avut loc aici şi a prezentat succesiunea expoziţiilor orăşeneşti, foarte apreciate la vremea lor de colecţionari.

Ia cuvântul domnul prof. Tiberiu Kelemen, Preşedintele A.C.I.R., care a mulţumit gazdelor pentru buna organizare, ce a condus la păstrarea continuităţii marilor manifestări pe plan naţional.

Spre aducere aminte a momentului de astăzi, se oferă din partea A.C.I.R. Domnului col. (r) Ioan Dogaru (Preşedinte de onoare al asociaţiei) un baston simbolic pe care să-l folosească cum crede de cuviinţă Domnia Sa.

Col.(r) Ioan Dogaru admirând bastonul primit.

I-a fost înmânată de către Preşedintele A.C.I.R. , domnului Beke Ernö, suma de 500 lei care reprezintă aportul asociaţiei la realizarea manifestării. După spusele domnul prof. Tiberiu Kelemen suma este modestă, dar deocamdată atât ne putem permite.

Deoarece anul acesta vedeta manifestării – domnul Beke Ernö – a împlinit 60 de ani, domnul prof. Tiberiu Kelemen, spre aducere aminte a acestui fericit eveniment, i-a dăruit un vechi album de artă.

Momentul fiind deosebit de favorabil se cere permisiunea domnului Primar ca premiile „Floarea de Colţ” să fie înmânate în acest cadru (momentul este prezentat în articolul următor).

Organizatorul manifestării înmânează Preşedintelui A.C.I.R. cupa, diploma şi insigna HOBBI CSEREBERE KLUB, pentru întreaga activitate insignografică.

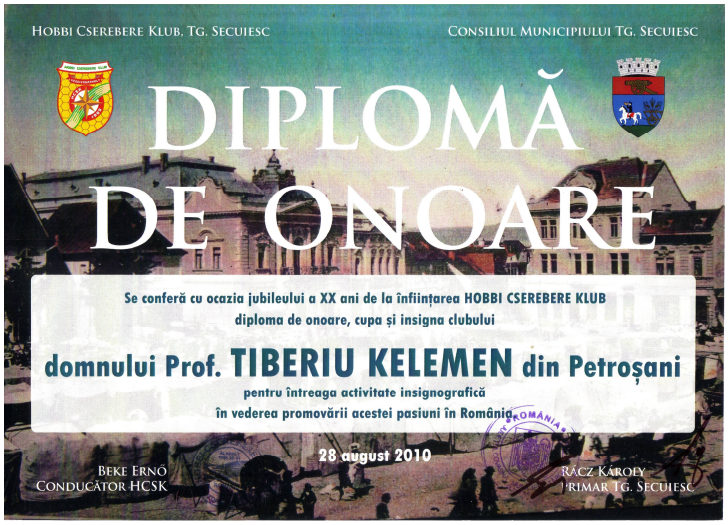

În continuare domnii col. (r) Ioan Dogaru şi Ştefan Dina prezintă salutul Clubului Colecţionarilor de Medalii EMINESCU de la Cercul Militar Naţional şi înmânează domnului Beke Ernö o diplomă de excelenţă cu distincţie.

Trebuie remarcate cele două intervenţii aplaudate ale unor formaţii de fete din PAKS – Ungaria (oraş înfrăţit cu Tg. Secuiesc), care au susţinut un scurt program artistic vocal acompaniat de ţitere (un vechi instrument tradiţional).

Cu acestea momentul festiv a luat sfârşit, iar colecţionarii a continuat schimburile de insigne.

În imaginea alăturată colecţionarii: Pater Petru, Popescu Marius, Vlad Petru şi Gherlea Vasile în căutarea noutăţilor.

Pentru imortalizarea frumoaselor momente au fost făcute două poze de grup, una pe scările interioare ale Casei de Cultură, dar din cauza numărului mare de participanţi nu a fost o idee prea bună, s-a repetat poza într-un loc tradiţional – cel de lângă statuia lui GÁBOR ÁRON, dar aici au venit puţini dintre participanţii la manifestare

Au fost puse în circulaţie trei insigne: a Congresului, a Casei Colecţiilor şi a jubileului de 20 de ani a HOBBI CSEREBERE KLUB.

La ora 13^{00} a avut loc masa comună la umbra corturilor ridicate în centrul oraşului. S-a servit câte o porţie din ,,celebrul bou" care s-a perpelit la proţap peste 12 ore.

La ora 14^{00} mulţi dintre noi am vizitat Casa Colecţiilor – sediul oficial al HOBBI CSEREBERE KLUB. Acest club, în anul 2010 a împlinit 20 de ani de activitate sub conducerea aceluiaşi Beke Ernö.

Am putut vedea în cadrul acestei Case expoziţia de pictură a artistei Nagy Gizela, imagini din Tg. Secuiesc redate de cărţi poştale din secolele XIX-XX, colecţii de insigne şi decoraţii, obiecte de uz casnic şi decor din secolul trecut până în zilele noastre şi camera memorială dedicată evenimentelor din 1848.

Vizita la Casa Colecţiilor a fost un moment deosebit de plăcut, punctat de o scurtă alocuţiune susţinută de către domnul Mihai Costin

După o pauză binemeritată, la ora 16^{00} au început lucrările Adunării Generale a Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România.

În prezidiu prof. Tiberiu Kelemen şi Beke Ernö

În deschidere s-a prezentat raportul de activitate al asociaţiei care a fost structurat pe mai multe capitole precum: membrii A.C.I.R. stimulente acordate, execuţie financiară, insigne emise etc.

Pe marginea materialului au luat cuvântul: Ilin Milan – Timişoara, Beke Ernö – Tg. Secuiesc, Miron Rebedea – Petroşani, Marius Popescu – Bucureşti, Costel Giurcan – Bârlad, Ioan Vaum – Bucureşti, Andrei Ballif – Tg. Jiu, Ştefan Dina–Bucureşti, Mihai Costin– Bucureşti

Göther Istvan –Odorheiu Secuiesc, Octavian Dogariu – Timişoara, Szalai Demeter –Tg. Secuiesc, Botos Ferencz – Sf. Gheorghe, Tiberiu Kelemen –Petroşani.

S-au cristalizat câteva idei:

- Expoziţiile similare celei de azi să fie sub formă de concurs, pentru a stabili ierarhiile între colecţionari.
- La baza punctării participanţilor trebuie să stea acurateţea tematicii, respectiv calitatea pieselor.
- Punctajele pentru Cupa Transmisibilă şi cele pentru ierarhizarea panoului să fie comunicate din timp invitaţilor.
- Conţinutul tematic al exponatului să fie explicat într-un cartuş (ca la filatelie).
- Să se stabilească un regulament de participare la marile expoziţii.
- Introducerea obligatorie în expoziţii a tematicii ,,Ramuri Sportive".

În încheiere Prof. Tiberiu Kelemen concluzionează:

- Conducerea A.C.I.R. va elabora un regulament–cadru al expoziţiilor organizate de asociaţie s-au în care asociaţia este coorganizator, care va fi transmis spre studiu şi completări. Amintim doar câteva dintre propuneri:
  - Nu vor fi depunctate panourile aşa – zise ,,închise" chiar dacă piesele de pe acestea sunt sub limita densităţii stabilite.
  - În expoziţii vor fi acceptate şi panouri care au ramă de protecţie a insignelor sau panouri fără acest accesoriu care nu vor fi depunctate.
  - Vor fi depunctate însă panourile care nu se încadrează în dimensiunile standard şi care au ca elemente decorative şnururi, poze sau alte elemente de acest gen.

A fost o zi plină, obositoare am putea spune, dar nenumăratele ,,tarabe" unde micile plăceri ale vieţii ne-au revigorat, pentru a fi în formă pentru ultima zi a manifestărilor.

Duminică 29 august 2010

Programul ultimei zile a început la ora 8^{00} cu schimburile de insigne. La ora 9^{00} a demarat Sesiunea de comunicări insignografice, în care au fost prezentate următoarele materiale:

Nr. Crt.	Titlul lucrării	Autor	Localitatea
1	**Premiul „Floarea de colţ".**	**Kelemen Tiberiu**	**Petroşani**
2	**Prima insignă din argint cu monograma lui Eminescu.**	**Dogaru M. Ioan**	**Bucureşti**
3	**Noi insigne cu tematică eminesciană.**	**Costin Mihai**	**Bucureşti**
4	**Insigna festivalului de cântări şi muzică Timişoara 1903.**	**Ilin Milan**	**Timişoara**
5	**Insigna societăţii de vânătoare „MOLDA" a asociaţiei vânătorilor din jud. Botoşani.**	**Cornaci C.V. Mihai**	**Botoşani**
6	**Insigna achiziţie, insigna realizare personală.**	**Strătilă Mina**	**Bârlad**

Nr. Crt.	Titlul lucrării	Autor	Localitatea
8	Insignele emise de Secţia Bârlad a S.N.R. la aniversarea a 150 de ani de la înfiinţarea spitalului Bârlad.	Giurcanu Costel	Bârlad
9	Insignele unor localităţi bănăţene.	Dogariu Octavian	Timişoara
10	Emblemele de onoare ale armatei României (partea a II-a, insignele).	Popescu Marius-Călăraşi	Bucureşti
11	Insigna aniversară a celei de-a XXXVI-a Expoziţii colective şi al II-lea Congres Naţional de Insignografie.	Beke Ernő	TG. Secuiesc.

Cmd. Av. (r) Marius Popescu prezentând comunicarea insignografică.

După sesiunea de comunicări gazda noastră, Beke Ernő, a propus păstrarea unui moment de reculegere în memoria colegilor care ne-au părăsit în ultima perioadă: Marinescu Ioan – Craiova, Urigiuc Mihai – Botoşani şi Carculea Ioan –Deva.

A urmat o pauză folosită din plin de colecţionari pentru ultimele „aranjamente” în domeniul schimburilor.

La ora 11^{00} a început premierea exponatelor la cea de-a XXXVI-a ediţie a Expoziţiei Naţionale de Insignografie.

S-au acordat de către Muzeul Popular din Cenad trei premii speciale, domnului Borovitz Tamás din Ungaria şi Rancz Gyula, Beke István–Nórbert din Tg. Secuiesc.

Premiile constau din picturi pe lemn executate în stil tradiţional secuiesc.

Unul dintre exponatele prezentate de Domnul Borovitz Tamás.

PREMIANŢII
CELEI DE-A XXXVI EXPOZIŢII NAŢIONALE DE INSIGNE

Tematica	Premiul	Numele şi prenumele	Localitatea
Autoturism	I	Străţilă Mina	Bârlad
	II	Szalai Demeter–Istvan	Tg. Secuiesc
Aviaţie-cosmos	I	Popescu Marius–Călăraşi	Bucureşti
	II	Beke István Attila	Tg. Secuiesc
	III	Botos Ferenc	Sf. Gheorghe
	Menţiune	Petre Lucian	Bucureşti
Agricultură	I	Ştefan I. Ion	Bucureşti
	II	Rebedea Miron	Petroşani
	III	Rancz Gyula	Tg. Secuiesc
Fotbal	I	Tudor Nicolae	Vulcan
	II	Turi Gheorghe Alexandru	Deva
	III	Szabó Zoltán	Braşov
	Menţiune	Huh Mariana–Cornelia	Vălişoara
	Menţiune	Lung Ioan	Deva
	Menţiune	Iacob Mihai	Bucureşti
Industrie	I	Kelemen Tiberiu–Ştefan	Petroşani
	II	Vlad Petru	Deva
	III	Brînzei Stelian	Botoşani
	Menţiune	Rancz Gyula	Tg. Secuiesc
Medic.-Cruce Roşie	I	Beke Lenke	Tg. Secuiesc
	II	Ilin Milan	Timişoara
	III	Brînzei Stelian	Botoşani
	Menţiune	Ballif Andrei	Tg. Jiu
	Menţiune	Lung Ioan	Deva
Pompieri	I	Pituşcan Ioan–Alexandru	Timişoara
Coruri–Muzică	I	Beke Lenke	Tg. Secuiesc
	II	Kelemen Eugenia	Petroşani
	III	Ilin Milan	Timişoara
	Menţiune	Cornaci Mihai	Botoşani
Pace	I	Beke Ernő	Tg. Secuiesc
	II	Kelemen Tiberiu–Ovidiu	Petroşani
	III	Botos Ferenc	Sf. Gheorghe
Turism	I	Tudor Adriana–Simona	Vulcan
	II	Beke Csilla	Tg. Secuiesc
	III	Ştefanov Titus	Arad

Tematica	Premiul	Numele şi prenumele	Localitatea
Vânătoare	I	Tudor Nicolae	Vulcan
	II	Bornemisa Lucian	Deva
	III	Beke Ernő	Tg. Secuiesc
	Menţiune	Neacşu Vasile	Alexandria
	Menţiune	Cornaci C.V. Mihai	Botoşani
Diverse	I	Göthér István	Odoheiul Secuiesc
	II	Dogaru Ioan	Bucureşti
	II	Costin Mihai	Bucureşti
	III	Remescu Maria–Raluca	Tg. Jiu
	Menţiune	Höncz László	Covasna
	Menţiune	Gherlea Vasile	Hunedoara
	Menţiune	Huh Dorel	Vălişoara
	Menţiune	Torzsa Maria–Magdolna	Tg. Secuiesc
	Menţiune	Mitu I. Gabriel	Alexandria
	Menţiune	Crişu Marin	Braşov
	Menţiune	Giurcan Costel	Bârlad
	Menţiune	Ciurea Constantin	Buzău
	Menţiune	Borbath István–Agoston	Sînmartin Ciuc
	Menţiune	Stanciu Aurel	Bacău

Premiile acordate:

Premiul I

Detaliu

Premiul II

Premiul III

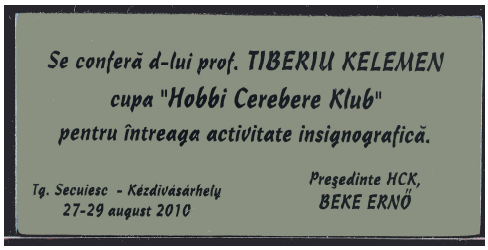

Detaliu

Tudor Nicolae – Vulcan premiul I

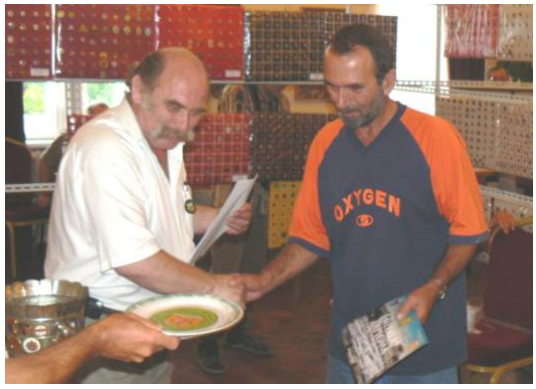

Bornemisa Lucian –Deva premiul II

Brînzei Stelian –Botoşani premiul III

Huh Mariana –Vălişoara menţiune

Au fost recompensaţi cu diplomă de participare:

Shwarz Henric	**Braşov**
Vetro Bodoni Andras	**Tg. Secuiesc**
Petre Andrei	**Bucureşti**
Pater Petru	**Bucureşti**
Vaum Ioan	**Bucureşti**
Ion Gheorghe	**Bucureşti**
Vasiliu Gheorghe	**Bârlad**
Platon Nicolae	**Brăila**
Kelemen Dalina	**Petroşani**
Dumitrescu Constantin	**Bucureşti**
Dogariu Octavian	**Timişoara**

Dina Ştefan	**Bucureşti**
Călianu Eugen	**Bucureşti**
Pascu Andrei	**Craiova**
Puiu Ileana	**Craiova**
Deca Aurel	**Alexandria**
Gergely László	**Odorheiu Secuiesc**
Gergely László jr.	**Odorheiu Secuiesc**
Fórró Gabor	**Sf. Gheorghe**
Ţurcanu Constantin	**Craiova**
Muşei Ioan	**Hârlău**
Nagy Gizella	**Tg. Secuiesc**
Ionescu Aurel	**Braşov**

Ionescu Aurel – Braşov diplomă de participare.

Cupa transmisibilă „Ilin Milan” a fost câştigată cu 28 de puncte de HOBBI CSEREBERE KLUB din Tg. Secuiesc.

Cum se întâmplă în asemenea cazuri, au existat şi nemulţumiri, dar timpul va rezolva micile diferende.

Un element care a dat culoare întâlnirii a fost prezentat de Domnul SZÁLAI DEMETER ISTVÁN – Tg. Secuiesc care pe lângă exponatul Auto (recompensat cu premiul II), a dovedit multă fantezie şi ne-a arătat un alt mod de a expune, împodobind un joben cu sute de insigne. Jobenul a făcut deliciul multor colecţionari care s-au fotografiat cu ciudatul exponat. Experimentul Domnul Szálai a amintit pe cel al unui alt coleg – Brînzei Stelian din Botoşani – care în urmă cu doi ani s-a îmbrăcat cu un sacou decorat cu mii de insigne, ce cântărea aproximativ 15 kg.

Szálai Demeter şi jobenul său.

A urmat momentul cel mai trist al întâlnirii – demontarea expoziţiei colective, ceea ce practic marchează încheierea reuniunii noastre anuale. Unii o făceau plini de furie, alţii erau melancolici; ambele stări erau normale, deoarece prin retractarea ofertei colegilor de la Braşov, nu ştim unde ne vom întâlni anul viitor!

Marius Popescu din Bucureşti încercând jobenul.

Turi Gheorghe la finalul manifestării.

Nimeni nu a avut curajul, după două mega manifestări care au avut loc la Petroşani şi la Tg. Secuiesc, unde insigna a fost omagiată, să rişte o organizare deosebit de costisitoare.

Mai mult, colegul Beke Ernö, căruia îi mulţumim pentru ceea ce a făcut anul acesta, la finalul Programului – Catalog menţionează acolo unde ar trebui să aibă loc următoarea întâlnire la Tg. Secuiesc – acum a pus în locul datei doar puncte de suspensie (LA REVEDERE …), ceea ce arată destul de clar că în curând aici nu va avea loc o asemenea manifestare!

Totuşi, după 36 de ani, când am depăşit cu bine perioada întunecată a anilor ’80 şi am trecut prin ,,furcile caudine” ale anilor ’90, lungul şir al întâlnirilor anuale nu trebuie să se rupă aici! Poate va veni un înger salvator, un „deus ex machina” care să continue munca pe care o ducem de aproape patru decenii !

Fie că va fi întâlnire, reuniune sau congres, activitatea insignografică pe plan naţional trebuie să continue!

Mulţumim domnilor Cmd. Av. (r) Marius Popescu-Călăraşi şi Turi Alexandru pentru imaginile puse la dispoziţie.

Preşedinte A.C.I.R.
Prof. Tiberiu Kelemen

„FLOAREA DE COLŢ”
A STRĂLUCIT ANUL ACESTA LA
CEL DE AL II-LEA CONGRES NAŢIONAL DE INSIGNOGRAFIE

Premiul ,,Floarea de colţ” a ajuns anul acesta la cea de-a IV-a ediţie.

Deosebit de important pentru insignografia românească premiul a fost atribuit în cadrul festivităţii de deschidere a lucrărilor a celui de al II-a Congres Naţional de Insignografie din România care a avut loc la Tg. Secuiesc.

Pentru prima oară acordarea premiului s-a făcut de către Asociaţia Colecţionarilor de Insigne din România (A.C.I.R.) iar înmânarea lui de către preşedintele acesteia prof. Tiberiu Kelemen din Petroşani. Într-o scurtă alocuţiune prof. Tiberiu Kelemen a prezentat drumul parcurs până s-a ajuns la actuală formă de recompensare a colecţionarilor cu merite deosebite în promovarea insignografiei.

La realizarea premiilor din acest an am primit un ajutor substanţial din partea firmei ACCESORII PROD SRL Oradea, manager domnul Silviu Dobraş. Există posibilitatea ca şi pentru anul viitor să fim ajutaţi de aceeaşi firmă! Vă mulţumim, domnule Dobraş!

A urmat înmânarea premiului, a diplomei înseriate şi a insignei, toate reprezentând floarea de colţ.

Laureaţii din acest an au fost:

- Domnul Primar al Municipiului Tg. Secuiesc, RÁCZ KÁROLY, pentru contribuţia adusă la organizarea celui de al II-lea Congres Naţional de Insignografie din România.
- Domnul MINEA STRĂTILĂ, veteranul colecţionarilor de insigne din Bârlad – pentru întreaga activitate.
- Domnul VETRO BODONI ANDRÁS, membru fondator al HOBBI CSEREBERE KLUB din Tg. Secuiesc.
- Domnul LUCIAN ŞTEFAN – Tg. Secuiesc, pentru faptul că Domnia Sa ne-a pus la dispoziţie panourile suport folosite în diverse expoziţii.
- Domnul MIHAI CORNACI din Botoşani – pentru numeroasele lucrări prin care a promovat insignografia în zona Moldovei.
- Familia DOREL şi MARIANA HUH, din Vălişoara.

Pentru prima dată premiem o familie care de mulţi ani ne onorează cu prezenţa la marile manifestări insignografice.

Anul acesta au fost atribuite diplomele cu seriile cuprinse între 18 şi 23 inclusiv.

Pe pagina următoare sânt prezentate premiile din acest an.

Primarul Municipiului Tg. Secuiesc primind premiul.

Mina Strătilă –colecţionarul veteran din Bârlad

Vetro Bodoni András – membru fondator al HCSK

Mihai Cornaci - Botoşani

Familia Mariana şi Dorel Huh din Vălişoara

Pe paginile 15-16 sunt prezentaţi laureaţii din acest an şi premiile acordate.

ASOCIATIA COLECTIONARILOR DE INSIGNE
DIN ROMÂNIA

Diplomă

Se atribuie
d-lui ***RÁCZ KÁROLY***
primarul Municipiului Tg. Secuiesc,
premiul "Floarea de Colţ" pentru
promovare, mediatizare şi rezultate deosebite
în domeniul insignografiei din România.

Preşedinte A.C.I.R.,
Prof. Tiberiu Kelemen

Tg. Secuiesc, 27-29 august 2010

18

Prof. Tiberiu Kelemen

INSIGNA SOCIETĂŢII DE VÂNĂTOARE „MOLDA” A VÂNĂTORILOR DIN JUDEŢUL BOTOŞANI

Societatea „Molda” a vânătorilor din Judeţul Botoşani a fost autorizată în baza art.71 şi 72 din Legea pentru protecţia vânatului şi a Decretului Ministrului 46453/1923 prin Ordinul nr.85406/10.11.1923.[1]

Înfiinţată în scop strict vânătoresc, cu durată nelimitată, a avut reşedinţa în oraşul Botoşani, str. Sf. Spiridon nr.4.

Statutul, regulamentul şi Consiliul de administraţie s-au votat de adunarea generală la data de 20 iulie 1923.

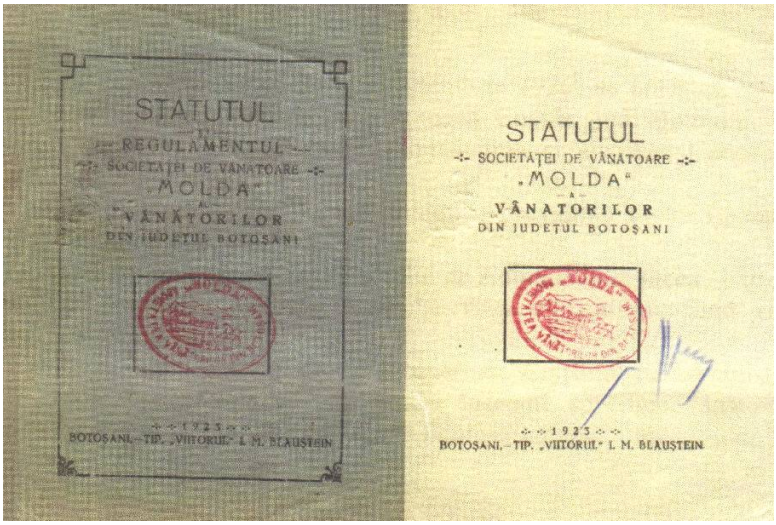
STATUTUL
REGULAMENTUL
SOCIETĂŢEI DE VÂNĂTOARE
„MOLDA”
A
VÂNĂTORILOR
DIN JUDEŢUL BOTOŞANI

1923
BOTOŞANI, — TIP. „VIITORUL” I. M. BLAUŞTEIN

STATUTUL
SOCIETĂŢEI DE VÂNĂTOARE
„MOLDA”
A
VÂNĂTORILOR
DIN JUDEŢUL BOTOŞANI

1923
BOTOŞANI, — TIP. „VIITORUL” I. M. BLAUŞTEIN

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor a recunoscut această societate pentru funcţionare prin D.M. nr. 94999/1923, semnat de ministrul Săulescu.[2]

În următorii doi ani activitatea Societăţii a fost prosperă iar numărul membrilor a crescut de la 30 la înfiinţare, la peste 1000 de membri în 1925.[3]

Fiind încălcată o prevedere statutară (art.4 din Statut), Consiliul de Administraţie a luat hotărârea de a restrânge numărul membrilor prin excludere, invocând diferite motive nelegale.

Cei excluşi au adresat o reclamaţie[4] prefectului în care îşi arătau nemulţumirea faţă de motivele pentru care au fost excluşi, precum şi hotărârea lor prin care au înfiinţat o altă Societate de vânătoare cu denumirea „Mistreţul”[5] şi care a fost deja aprobată de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor cu nr. 33230/1926.

Şi în această situaţie, petiţionarilor nu li se eliberau permisele de către noul inspector de vânătoare cpt. D.Codrea … „şi o să ne desfacă de câini şi arme, că numai dânsul şi cei din anturaj să poată vâna”.

Rezoluţia Prefectului: ,,Întrucât petiţionarii ne-au prezentat acte în regulă cerute de lege şi regulament, birou respectiv al vânătoarei va elibera permisele de vânătoare”.

În perioada următoare Societatea ,,Molda” arendează[6] terenuri în: Tg. Ştefăneşti, com. Băluşeni, com. Vorona (cu prelungire pe 5 ani până la 1 august 1936).

Dragostea (gustul) pentru vânătoare a căpătat amploare încât după înfiinţarea Societăţii ,,Mistreţul” alte[7] societăţi au fost înfiinţate, unele dintre ele având o perioadă mai scurtă de existenţă:

- „Jderul”din com. Deleni cu 20 de membri;
- „Prutul” din com. Ştefăneşti cu 20 de membri;
- „Turturica” din com. Todireni;
- „Tâncuşa” din com. Coşula.

În Procesul Verbal din 25 septembrie 1926[8] se arată că membri ai Societăţii de vânătoare „Vulturul” din com. Coşula, jud. Botoşani, au fost convocaţi la adunarea generală pentru constituirea şi alegerea Consiliului de Administraţie.

În componenţa biroului a fost ales ca preşedinte Victor Leontescu, secretari D. Cernescu şi D.Gh.Vasiluţă.

Din cei 9 membri ai Consiliului de Administraţie făceau parte şi Gh. N. Chelaru, Constantin Ailincăi, Iordache Cornaci, ultimul fiind rudă cu semnatarul acestor rânduri.

În perioada de afirmare şi prosperitate Consiliului de Administraţie al Societăţii „Molda” a hotărât ca printre alte însemne specifice vânătoreşti, să editeze o insignă care să-i reprezinte cât mai fidel.

Realizată la o firmă de specialitate, prin presare la cald, evidenţiază talentul realizatorului anonim (artistul?) al dornului de presare (a părţii active).

În câmp central, într-un cerc (neuniform) generat de rază 8mm, cu adâncimea de 1mm, este redat în excizie din profil capul legendarei „Molda” al descălecătorului Dragoş.

În partea superioară, un scut timbrat redă sugestiv frunza de trifoi cu patru foi, flancat de frunze de stejar.

La exergă, pe o bandă circulară de 28 mm este redată în excizie legenda:

„SOC. VÂNĂT. MOLDA / BOTOŞANI”

Întreaga compoziţie face corp comun cu suportul, un trofeu de cerb carpatin (cervus elaphus), cea mai mare specie cinegetică dintre mamiferele din fauna României. Tirajul insignei cu dimensiunile de 31x 33 mm, a fost argintat şi oferit probabil contracost membrilor societăţii.

Acul special de prindere, în poziţie verticală are un segment inclus în masa insignei, prin aşezarea lui în cuib, în timpul presării.

Se poate aprecia că este una dintre cele mai frumoase insigne româneşti la tema „Vânătoare”, iar în insignografia botoşăneană, mai reţinută numeric şi calitativ comparativ cu realizările altor judeţe, se detaşează în mod evident de celelalte realizări ale domeniului.

---

1. Statutul şi Regulamentul Societăţii de Vânătoare „Molda” al Vânătorilor din judeţul Botoşani. pag.3
2. Prefectura Judeţului Botoşani. Dosar nr.30/1926, f.23.
3. Art. 4 din Statut („Numărul membrilor în tot cuprinsul judeţului nu va trece peste 100 persoane”).
4. Prefectura Judeţului Botoşani. Dosar nr.30 f. 5, intrare nr.18001/30.07.1926.
5. Prefectura Judeţului Botoşani. Dosar nr.5/1929, f.1-4.
6. Prefectura Judeţului Botoşani. Dosar nr.4/1931, f. 7, 27,28,30.
7. Prefectura Judeţului Botoşani. Dosar nr.4/1931, f. 15,18.
8. Prefectura Judeţului Botoşani. Dosar nr.5/1926, f. 71.

MONOGRAMĂ DIN METAL DEDICATĂ LUI EMINESCU

Col. (r) IOAN DOGARU
Preşedintele de onoare
al A.C.I. din România

De la început trebuie să precizăm care este definiţia şi semnificaţia MONOGRAMELOR. În Dicţionarul Explicativ al Limbii Române, ed. a II-a din 1998, la pag. 650 se arată: **„monograma este un semn scris, gravat sau cusut, format prin alăturarea sau împletirea iniţialelor numelui şi prenumelui unei persoane”.**

În decursul istoriei umane, aceste semne formate din două iniţiale (a numelui şi a prenumelui) au o vechime încă neprecizată la noi de nimeni în vreo lucrare de acest fel. Este totuşi posibil ca ele să provină din Grecia şi Roma antică sau mai demult, când pe stindardele, coifurile şi scuturile de luptă apăreau iniţialele împăraţilor, regilor şi altor personalităţi în numele cărora lupta oastea respectivă.

Şi la noi, voievozii şi domnitorii, apoi regii aveau pe stindardele (drapelele de luptă) diferite iniţiale ce simbolizau personalitatea în numele căreia lupta oştirea română.

Pe această temă am pornit în necunoscut fără a avea o bibliografie sau vreo lucrare anterioară românească pentru studiu. Nici Biblioteca Academiei Române sau alte biblioteci nu posedă o lucrare de acest fel.

Deci, istoria monogramelor este foarte veche şi cere mult timp pentru a cunoaşte tainele sale istorice şi culturale în timp.

Cu toate aceste neajunsuri am scris şi desenat în alb-negru 200 de monograme cu 2 sau 3 iniţiale dedicate unor personalităţi române sau străine din cele mai importante sfere de activitate care au adus un aport deosebit în dezvoltarea economică şi ştiinţifică în folosul umanităţii (precum şi din alte domenii), care se află la Biblioteca Academiei Române.

Ideea realizării unei monograme metalice (argint) în memoria lui Eminescu s-a materializat cu prilejul centenarului morţii poetului (1889 - 1989). În memoria poetului, împreună cu regretata prof. univ. Maria Dogaru am scris prima carte ştiinţifică dedicată evenimentului mai sus menţionat cu titlul *EMINESCU ÎN DOCUMENTE DE METAL*, 1991, cu 96 p. color sepia. Pe coperta I este reprodusă monograma poetului pentru prima dată cu dimensiunea de 47/47 mm. Este o monogramă reuşită din punct de vedere artistic cu o gravură de excepţie. Monograma se înscrie ca prima piesă de acest fel în istoria monogramelor din metal dedicată lui Eminescu în anul comemorativ 1989.

Deoarece acest gen de monograme artistice mă pasionează, sunt în curs de a realiza alte două monograme din argint dedicate lui Eminescu cu câte 3 litere intersectate artistic ce dau o valoare documentară de excepţie dedicată marelui nostru poet fără de pereche în istoria literaturii române şi universale – opere nemuritoare – aşa cum poetul este nemuritor în memoria noastră . Glorie marelui nostru Mihai Eminescu!

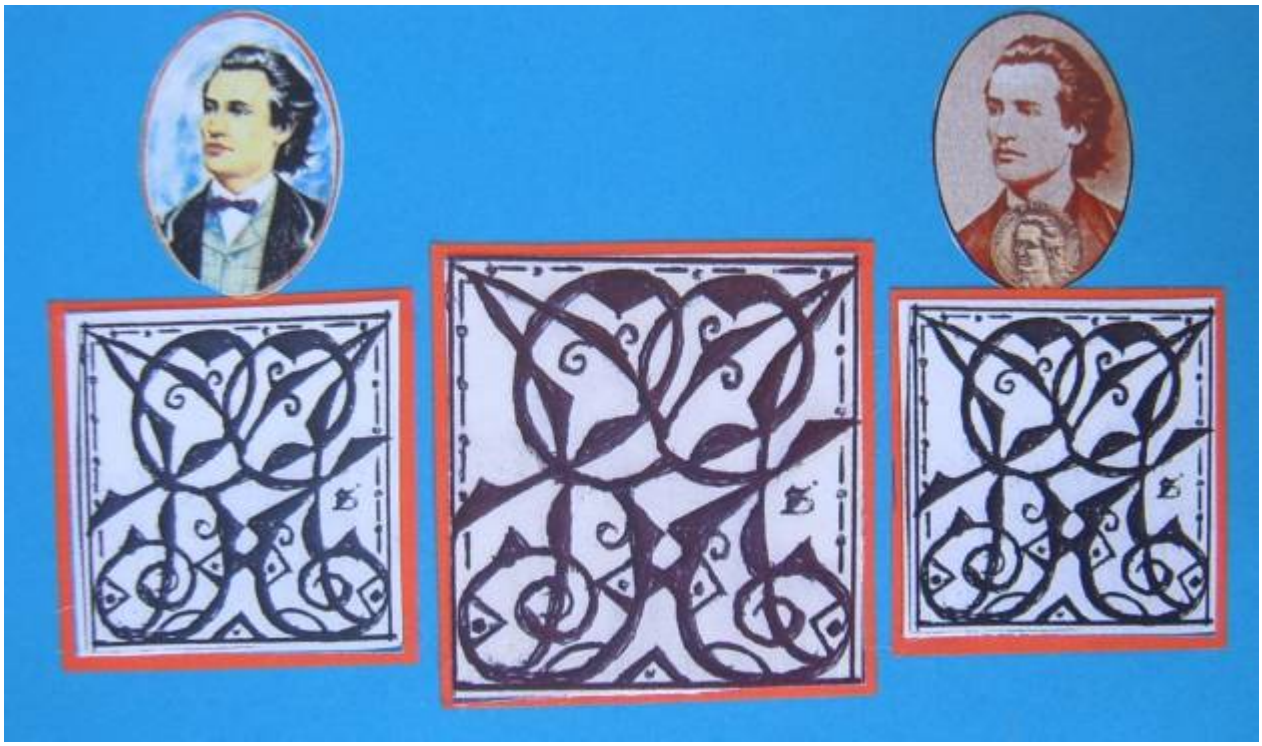

Tg. Secuiesc
28.08.2010

EXPOZIŢIE INEDITĂ DE INSIGNE CU TEMATICĂ EMINESCU

Ec . Dina Ştefan
Preşedintele
Clubului Colecţionarilor de Medalii
„Eminescu”

Cu prilejul comemorării a 121 de ani de la dispariţia poetului (1889–2010) membrii Clubului Colecţionarilor de Medalii Eminescu au organizat în perioada 12 - 19 iunie 2010, la Cercul Militar Naţional, o expoziţie inedită de insigne cu tematică eminesciană. Pentru păstrarea şi promovarea imaginii poetului naţional membri Clubului au expus în perioada menţionată o serie de exponate selective, ceea ce a conferit acestui eveniment o indiscutabilă tentă de unicitate. Este o mândrie pentru club că la această expoziţie au venit expozanţi din peste 8 judeţe şi oraşe ale ţării, cu piese valoroase care au suscitat un real interes printre vizitatori. Trebuie precizat, însă, că în cadrul clubului nu se pune accentul pe numărul expozanţilor, ci în special pe valoarea exponatelor pe care le prezintă.

În ziua de 12 iunie 2010 a avut loc inaugurarea expoziţiei în prezenţa unui numeros public, iar cuvântul de deschidere l-a avut doamna Steluţa Bălăceanu, şeful secţiei de cultură de la Cercul Militar Naţional, fiind urmată de P.S. Episcop Galaction Stângă - Vicepreşedinte SNR şi de către preşedintele Clubului Col. (r) Ioan Dogaru. Un eveniment emoţionant 1-a constituit momentul poetic oferit de către un grup de elevi care pe lângă dragostea pentru Eminescu par a fi atraşi de insignografie. Le dorim succes şi îi aşteptăm cu plăcere şi la următoarele expoziţii!

Cu această ocazie s-a emis o insignă dedicată comemorării a 121 de ani de la dispariţia poetului (1889 - 2010) de la naşterea lui Mihai Eminescu. O insignă cu baretă compusă din două părţi:

- Baretă metalică, este realizată din tombac cu email la cald. Reprezintă o bandă tricoloră (albastru, galben şi roşu), are o formă trapezoidală 42mm / 33mm, având pe ea înscrisul „EMINESCU” iar central, în partea inferioară, are un anou. Sistemul de prindere este cel clasic, cu ac.

- Partea inferioară piesa are o formă circulară având diametrul de 35 mm. Central este reprodusă medalia din tombac realizată de artistul medalist Constantin Dumitrescu cu ocazia înfiinţării Clubului (cu imaginea lui Eminescu în semiprofil stânga şi textul stilizat: Eminescu 2009). Spre exterior, pe fond verde, apare circular textul CERCUL MILITAR NAŢIONAL *CLUBUL COLECTIONARILOR DE MEDALII EMINESCU* . La mijloc, pe fond roşu, de asemenea circular, este scris textul EXPOZIŢIE DE INSIGNE * 15.06.2010 *.

Această insignă din tombac cu email la cald a fost realizată de către artistul medalist Constantin Dumitrescu, după schiţele Preşedintelui Clubului dl. Col. (r) Ioan Dogaru, la Monetăria Statului într-un tiraj de 60 de exemplare.

Toţi expozanţii au primit contra cost câte un exemplar precum şi diplome şi pliantul de prezentare a evenimentului. De asemenea, tinerilor participanţi la vernisajul expoziţiei li s-a oferit câte o insignă realizată special pentru aspiranţii la Club. Comitetul de conducere a Clubului adresează călduroase mulţumiri membrilor săi pentru loialitatea şi participarea la manifestările organizate în memoria marelui nostru poet naţional Mihai Eminescu.

Tg. Secuiesc, 28 august 2010

„ZEUL - AUTOMOBIL" – REPREZENTĂRI INSIGNOGRAFICE

Mina Strătilă
Bârlad

Încerc să prezint în materialul de faţă un crâmpei important din bogata istorie a automobilului – momentul FORD.

Tematica „auto" m-a pasionat de mult timp şi de-a lungul anilor colecţia personală s-a îmbogăţit cu numeroase exponate.

Având în vedere profilul întâlnirii, am să refer doar la domeniul care ar putea fi denumit „automobilul în insignografie".

Termenul de automobil provine din două particule : auto , la care se adaugă latinescul mobilis , adică „mişcător".

Automobilul a apărut în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, după inventarea motorului cu aburi.

În 1769 inginerul francez N.J. Cugno a construit automobilul cu aburi.
Între 1885-1886 G. Daimler şi C.F. Benz realizează primul automobil cu motor cu ardere internă.

Adevăratul „boom" în industria auto a fost declanşat de către industriaşul american FORD. Henry Ford s-a născut în Wayne County – Michigan la data de 30 iulie 1863. Şi-a început cariera ca ucenic la un mecanic – maşinist la vârsta de 15 ani şi a ajuns inginer şef la Compania EDISON din Detroit. În 1896 a construit prima maşină experimentală iar în 1903, împreună cu câţiva parteneri, a înfiinţat Compania FORD MOTOR.

În 1908 proiectează modelul „FORD T ". Datorită preţului scăzut cererea a fost atât de mare încât Ford a trebuit să dezvolte noi tehnologii de producţie în masă, printre care se poate aminti şi prima linie de asamblare mecanică.

În 1928 popularul „FORD T" este înlocuit cu modelul A, iar în 1932 s-a introdus motorul cu opt cilindri în V.

Insigna din imagine redă modelul ,,FORD T” care a fost realizată la Oradea de către firma ACCESORII PROD într-un exemplar, procedeul folosit fiind cel de termo-transfer de imagine, sistemul de prindere este cu ac tip broșă. Insigna ovală are dimensiunile de 50/30mm.

Piesa face parte dintr-o serie de peste 200 de insigne care reprezintă automobile precum MERCER ,,RACEABANT” – 1912, CHEVROLET NOMAND – 1935, PORSCHE 356B – 1961, MITSUBISHI PAJERO LWB – 1998, DACIA COUPÉ şi altele.

De la prototipuri costisitoare la începuturi, cu trecere prin perioada de pionierat auto al lui Ford, s-a ajuns astfel la una dintre cele mai strălucite realizări ale minţii umane; construite în sute de milioane de exemplare, ,,ZEUL AUTOMOBIL” a împânzit şoselele planetei, fiind întâlnit în cele mai îndepărtate colţuri ale lumii.

Astăzi automobilul, dintr-un obiect de lux, a devenit o necesitate.

Oare ce ne va rezerva viitorul?

PATRU INSIGNE DE EXCEPŢIE ÎN DOCUMENTE DE METAL, DEDICATE LUCEAFĂRULUI POEZIEI ROMÂNEŞTI MIHAI EMINESCU

Mihai Costin,
Preşedintele
Grupării Colecţionarilor de Medalii şi Insigne
„Mihai Eminescu” a S.N.R.

Gruparea Colecţionarilor de Medalii şi Insigne „Mihai Eminescu” din cadrul Societăţii Numismatice Române a emis, cu ocazia zilelor de 15 ianuarie 2009, 15 iunie 2009, 15 iunie 2010 şi pentru 15 ianuarie 2011, patru insigne, de excepţie, după un nou procedeu de execuţie, realizate de o firmă dinafara graniţelor României.

Pentru insigna din 15 ianuarie 2009 s-a folosit primul portret al poetului.

La insigna din 15 iunie 2009, având în vedere că s-au comemorat 120 de ani de la trecerea în eternitate a Luceafărului poeziei româneşti, a fost realizat portretul la vârsta de 37 de ani.

Celelalte două insigne au portretele de la 28 şi, respectiv 35ani ai poetului.

Toate portretele sunt realizate în procedeul 3D, argint patinat, aplicate pe o placă aurită unde a fost depus email lichid.

Portretele sunt încadrate de două pene gravate pe placa aurită.

În partea superioară, pe aversul insignei, sunt trecute iniţialele S.N.R. şi ale G.C.M.I. – M.E. iar, în partea inferioară sunt trecute datele de 15 ianuarie 2009, 15 iunie 2009, 15 iunie 2010 şi 15 ianuarie 2011, sub care este scris numele poetului.

Pe portretele realizate, aşa cum am precizat, în 3D, sunt trecuţi anii între care a trăit poetul 1850-1889.

Dimensiunile insignelor sunt de 26,5 x 36 mm.

Sistemul de prindere aste cel clasic, cu ac.

Tirajul este de 100 (o sută) bucăţi din fiecare model.

Toate insignele au primit aprecieri pozitive din partea adevăraţilor colecţionari dar şi din partea celor care nu au această frumoasă pasiune de a colecţiona.

INSIGNELE REALIZATE DE SECŢIA BÂRLAD A SOCIETĂŢII NUMISMATICE ROMÂNE LA ANIVERSAREA A 150 DE ANI DE LA ÎNFIINŢAREA „SPITALULUI BÂRLAD ŞI ELENA BELDIMAN”

Prof. Giurcanu Costel
Bârlad

Din punct de vedere istoric, necesitatea îngrijirii bolnavilor a existat din totdeauna în forme diferite şi într-o succesiune în care interesul comunităţilor omeneşti şi progresele medicinii au avut un rol important.

Astfel la Bârlad oraş ce are o vechime atestată de cel puţin 800 de ani documentele vremii atestă existenţa unei ,,BOLNIŢE” şi a unor ,,DOFTORI” încă din secolele XVII şi XVIII.

În secolul XIX odată cu noile realităţi politice (revenirea la domniile pământene) şi a reorganizării mai moderne a administraţiei de către Regulamentele Organice ale celor două state–surori: Moldova şi Ţara Românească, are loc şi o reorganizare a asistenţei medicale care pentru Moldova însemna o autoritate centrală la Iaşi şi a patru zone provinciale, una dintre ele fiind Bârlad.

Secolul XIX se remarcă şi prin faptul că boierimea conectată din ce în ce mai mult la realităţile şi progresele ce veneau din occident şi care au avut dorinţa şi putinţa de a se alătura procesului de formare a unor instituţii prin legiferarea şi chiar prin sprijinirea financiară directă–adică prin donaţii.

Aceasta a fost şi forma care a dus la reorganizarea asistenţei medicale în Bârlad şi înfiinţarea spitalului din Bârlad ca instituţie autorizată şi dirijată de autoritatea centrală de la Iaşi. Concret postelniceasa ELENA BELDIMAN născută Costăchescu la moartea ei în 1839 lasă prin testament suma de 100.000 lei pentru înfiinţarea unui spital cu 200 de paturi la Bârlad. Executorii testamentari, fraţii Greceanu se adresează Epitropiei ,,Sfântul Spiridon” din Iaşi, autoritatea centrală sanitară de atunci, care aprobă înfiinţarea instituţiei ce i sa dat numele de ,,SPITALUL BÂRLAD ŞI ELENA BELDIMAN” denumire ce s-a păstrat tot secolul XIX, mai apoi s-a numit simplu ,,Spitalul Municipal de Adulţi Bârlad” şi astăzi ,,Spitalul de Urgenţă Bârlad”.

În anul 1988 împlinindu-se 150 ani de la înfiinţarea acestui spital, cadrele medicale în frunte cu doctorul Constantin Teodorescu şi autorităţile locale au iniţiat o serie de manifestări la care s-a cerut şi Secţiei Bârlad a S.N.R. să se alăture.

Astfel au fost realizate următoarele :

- Organizarea unei expoziţii numismatice republicane 22-31 mai 1988;
- Baterea a două medalii;
- Baterea a patru insigne;
- Realizarea unor plicuri filatelice.

Descriem în continuare cele şase piese numismatice:

1) Medalia cu ø 60 mm.

Avers – în centru clădirea veche a spitalului ce cuprinde şi o capelă (se vede turnul capelei cu crucea în vârf) care a fost grav afectată la cutremurul din 1977 şi care era în curs de demolare la data baterii medaliei, iar azi a dispărut complet. Acest lucru încă de atunci ne-a determinat să o punem pe medalie. Sub imaginea clădirii apare anul în cifre romane MDCCCXXXVIII şi iniţialele gravorului Monetăriei Statului V.G. (Vasile Gabor).

Circular pe două arce de cerc sunt inscripţiile:

- SPITALUL BÎRLAD ŞI ELENA BELDIMAN (pe arcul superior)
- SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ SECŢIA BÎRLAD (pe arcul inferior).

Revers – în centrul medaliei clădirea nouă a spitalului construit după 1977. Deasupra imaginii clădirii anii 1838 - 1988, iar sub acea imagine simbolul medicinii – cupa şi şarpele încolăcit. Deasupra pe un arc de cerc titulatura de atunci a spitalului ,,SPITALUL MUNICIPAL DE ADULŢI BÎRLAD". Dedesubt tot pe un arc de cerc textul ,,150 ANI DE LA ÎNFIINŢARE".

2) Medalia Expoziţiei Numismatice Republicane având diametrul de 50 mm.

Avers – în centru clădirea veche a spitalului astăzi dispărută sub care stă scrisă denumirea iniţială ,, SPITALUL BÎRLAD ŞI ELENA BELDIMAN" iar sub acesta simbolul medicinii. Pe un arc de cerc deasupra textului SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ SECŢIA BÎRLAD. Pe un arc de cerc inferior textului ,,EXPOZIŢIA NUMISMATICĂ".

Revers – din punct de vedere istoric heraldic şi numismatic reversul este foarte interesant. El reprezintă pecetea (ştampila) oraşului din 1815 deci contemporană şi cu perioada înfiinţării spitalului. În centru într-un format elipsoidal cu axa mică orizontală de 35 mm şi axa mare verticală de 38 mm – pecetea oraşului având în centru o figură feminină ce ţine într-o mână un snop de nuiele şi în cealaltă o acvilă cu cruce în cioc . Figura feminină stă pe marginea unei ape (râul Bârlad) înconjurată de vegetaţie, iar în apă se detaşează trei peşti simbolul oraşului Bârlad pe toate stemele sale din secolul XVI şi până azi. Pe conturul imaginii sigilare apare inscripţia ,,Pecetea Târgului Bârladului" şi anul 1815. Pe conturul circular al medaliei inscripţia ,,150 ANI DE ASISTENŢĂ MEDICALĂ SPITALICEASCĂ ÎN BÎRLAD" iar între începutul şi **26** sfârşitul inscripţiei anii 1838 – 1988. Deşi nu sunt puse iniţialele gravorului şi această a doua medalie este realizată sub îndrumarea artistică a aceluiaşi gravor – Vasile Gabor.

Ambele medalii au fost executate la Monetăria Statului Bucureşti într-un număr de 100 de bucăţi fiecare.

Insignele

Au fost realizate patru insigne executate tot de către Monetăria Statului Bucureşti fiecare într-un tiraj de 100 de bucăţi. Ele cuprind ideea prezentării clădirii vechi a spitalului, pe două dintre ele insignele fiind executate în două formate: elipsoidal şi dreptunghiular. Celelalte două insigne prezintă clădirea nouă a spitalului şi au de asemenea formatele elipsoidal şi dreptunghiular. Acestea din urmă prezintă un text şi simboluri diferite de primele.

A) Insignele elipsoidale au axa mare orizontală de 50 mm şi axa mică verticală de 22 mm.

Prima dintre ele are în centru spaţiului imaginea clădirii vechi a spitalului sub care este plasat simbolul medicinii (cupa cu şarpele) iar în stânga şi dreapta simbolului sunt anii 1838 1988. Deasupra, arcuit, este inscripţia „SPITALUL BÂRLAD ŞI ELENA BELDIMAN”. Dedesubt, tot arcuit, cuvintele „150 DE ANI DE LA ÎNFIINŢARE”.

B) A doua insignă cu forma dreptunghiulară cu dimensiunile de 50 x 30 mm, are în centru tot clădirea veche a spitalului având deasupra inscripţia liniară „ SPITALUL BÂRLAD ŞI ELENA BELDIMAN”. Sub imaginea clădirii anii aniversari în cifre romane: „MCDCCCXXXVIII – MCMLXXXVIII” iar liniar pe latura inferioară a formatului textul: „150 DE ANI DE LA ÎNFIINŢARE”.

C) Insigna elipsoidală are axa mare orizontală de 50 mm şi axa mică verticală de 22 mm.

Are în centrul imaginii clădirea nouă a spitalului sub care sunt anii aniversari 1838-1988. Deasupra, arcuit, este inscripţia „SPITALUL MUNICIPAL DE ADULŢI BÂRLAD”. Dedesubt, tot arcuit, cuvintele „150 DE ANI DE LA ÎNFIINŢARE”.

D) Insigna dreptunghiulară cu dimensiunea 50 x 30 mm, prezintă în centru clădirea nouă a spitalului sub care apar anii aniversari în cifre romane: „MCDCCCXXXVIII – MCMLXXXVIII” iar liniar pe latura inferioară a formatului textul: „150 DE ANI DE LA ÎNFIINŢARE”. Deasupra clădirii pe latura superioară a formatului este scris liniar textul „SPITALUL MUNICIPAL DE ADULŢI BÂRLAD”.

POVESTEA INSIGNELOR DE ORIENTARE TURISTICĂ

Dr. Constantin Lupu
Timişoara

Am participat cu interes la evenimentele organizate de F.R.O. la Alba-Iulia între 30 august – 2 septembrie 2007. Momentul aniversar de 60 de ani (1947- 2007) era un prilej de sărbătoare, iar pentru un veteran o reîntoarcere la tinereţea pe care am dăruit-o orientării sportive. Am onorat evenimentul prin participarea la expoziţia din Sala Unirii aducând o istorie a orientării ilustrată cu insigne semnificative pentru sportul nostru. Există multe amintiri care se adună în decursul anilor: fotografii, diplome, articole de presă, medalii, plachete, ecusoane, insigne, fanioane,ilustrate, plicuri filatelice, cupe... Am ales insignele, deoarece sunt amintiri de dimensiuni mici şi au durată foarte lungă, majoritatea fiind din metal. Ele reprezintă un eveniment, un masiv muntos, un oraş, o aniversare, un concurs, o asociaţie, o persoană etc.

Iubitorii de natură, de munte, organizatorii de concursuri de orientare (şi alte concursuri) au creat o tradiţie în acest domeniu şi astfel avem documente minunate ale vieţii noastre sportive. Insignele sunt amintiri sau bijuterii cu valoare estetică, istorică sau de afiliere şi bineînţeles sunt păstrate de iubitori ai frumosului–colecţionari pasionaţi de diferite teme sau modele. Ele s-au născut din dorinţa oamenilor de a avea simboluri ale apartenenţei naţionale, religioase, sportive, care se constată dintr-o privire şi semnifică o ţinută de mândrie pentru purtător. Formele insignelor derivă în principiu din forma scutului de apărare al cavalerilor sau luptătorilor din trecut, care se băteau în războaie sau turnire având pe scut emblema familiei, a ţării sau armatei pe care o reprezentau. În continuare simbolul s-a transpus pe insigne împreună cu semnificaţia de reprezentare şi ocrotire care îl reprezintă şi-l apără pe purtător sub formă de scut pătrat, dreptunghiular, rotund, triunghiular sau formă de scut de apărare, sau broşă etc. La expoziţia de la Alba-Iulia din anul 2007 am avut o vitrină orizontală mare în care am expus 180 de insigne pe 16 panouri de mătase sau pluş, încercând să fac o istorie cronologică a acestor exponate.

Grupele pe care le-am clasificat cu ajutorul insignelor au fost următoarele: insigne premergătoare orientării, insignele Cupei Zarandului–prima competiţie de orientare din România, cele ale concursurilor de orientare turistică, alte cupe renumite din ţara noastră, competiţii republicane şi internaţionale, insigne–rarităţi confecţionate manual de către iubitorii acestui sport, insigne ale oraşelor şi judeţelor din ţară, şi bineînţeles insignele timişorenilor.

Este cazul să explic despre calitatea insignelor, care în general sunt executate după modele concepute de noi.

Cele mai nobile sunt insignele laminate. Având un suport de metal (alamă, tombac, aluminiu) şi ornamentate de emailuri colorate, care se fixează prin ardere la temperaturi mari ele ,,nu au moarte”, deci rezistă ani şi secole dacă sunt executate cu respectarea tehnologiei specifice. În ţara noastră creaţia de insigne clasice s-a realizat după naţionalizarea anului 1948 la Monetăria Statului Bucureşti şi la Fabrica de insigne clasice - adevărate bijuterii - ,,Arădeanca”.

Despre participarea unor creatori de modele, vă pot da exemplul cum am realizat insigne Cupei Zarandului (1947 – 1967): obţinut la cerere 22 oferte de la patru artişti plastici, explicând fiecăruia importanţa competiţiei pentru noi.

Selecţia am făcut-o la fabrica de insigne din Arad cu gravorii de acolo şi din această pregătire şi alegere de un an s-a născut una dintre cele mai reuşite insigne de orientare.

În toate ţările Europei şi Americii există târguri de insigne, în care se oferă aceste simboluri, iar preţurile se orientează după cataloage internaţionale sau se obţin prin schimburi sau înţelegeri între colecţionari. Preţul insignelor este mereu în creştere deoarece, în timp, multe se pierd, se aruncă, se oferă cadouri şi rămân tot mai puţine, situaţia seamănă cu cea a timbrelor, ilustratelor vechi sau a bijuteriilor.

Pe scurt voi rememora structurile şi formele de organizare a turismului din România pentru a fi înţelese insignele despre care vorbim în material. La început au fost asociaţiile şi cluburile particulare care au oferit membrilor câte o insignă:

Turing Clubul României (TCR fig. 1); SKV Sieberbűrgischen Karpaten Verein în Transilvania; EKA-SGA Societatea de gimnastică şi excursii din Arad (fig.2); Amicii Drumeţiei; Hai la Drum (fig.3); România Pitorească; Aradi Turista Egyesűlet ATE (fig.4); Amicii Predealului (fig.5); ONT adică Oficiul Naţional de Turism; AMIC adică Asociaţia Muntele Mic (fig.6), Clubul Turistic Bănăţean; Asociaţia de turism ,,Grupul Meu" (fig.7) şi multe alte insigne.

Fig.1

Fig.2

Fig.3

Fig.4

Fig.5

Fig. 6

Fig.7

După anul 1945 prima insignă de turism a fost a Asociaţiei Turismului Popular (ATP fig.8). Din anul 1947 mişcarea turistică a fost preluată de sindicate: Confederaţia Generală a muncii –C.G.M. – care s-a transformat în CCS – Consiliul Central al Sindicatelor ambele având ca patron al turismului Direcţia de Turism şi Excursii, iar la nivelul oraşelor mari Birouri Locale de Turism – BLT urmate de BTE – Biroul de Turism şi Excursii (fig. 9).

Fig.8

Fig.9

În continuarea acestor BTE - uri care au organizat reţeaua de cabane din ţara noastră şi au creat marcajele în toate zonele turistice, au fost reînfiinţat ONT (Oficiul Naţional de Turism) care s-a axat pe turismul orăşenesc hotelier, având OJT - uri adică Oficii Judeţene de Turism falimentare.

După 1990 s-a revenit la organizaţiile particulare care s-au specializat şi pe turism extern.

Primul concurs de orientare turistică a fost organizat sub egida O.S.P. – Organizaţia Sportul Popular, EKE – SGA Arad şi ATP-BLT Arad.

Organizatorul primului concurs de orientare şi al următoarelor 42 de ediţii, Coloman Dávidházi a pregătit meticulos această competiţie, astfel că toţi participanţii primeau o insignă mare şi frumoasă dedicată evenimentului (fig.10). Şi, Doamne, ce mândrie era să te plimbi pe Corso la Arad cu această insignă pe piept sau s-o ai pe pălăria de excursie! La ediţia II-V primeam şi adunam insignele „mici” de turist practicant al orientării de tip ATP (fig.11).

Deoarece concursurile de orientare turistică se practicau pe echipe (2B+1F) plachetele şi insignele următoare au fost gravate cu această formaţie, fiind înscrise pe un cadran de busolă cu fundal de munţi.

Plachetele de aur, argint şi bronz se atribuiau câştigătorilor, iar insignele tuturor participanţilor (fig. 12 şi 13)

Fig 10

Fig.11 Fig.12 Fig.13

În continuare concursurile s-au desfăşurat individual şi C. Dávidházi a creat cu gravorul şi prietenul său Iuliu Albert, insigna dreptunghiulară care s-a oferit începând cu ediţia a 10-a (1947-1957) însoţită de concurentul care intră la sosire în alergare, deoarece s-a introdus la finiş etapa de viteză (fig.14 şi 15).

Ceea ce se numea concurs de orientare turistică (C.O.T.), l-am botezat începând cu ediţia 1954/1955, Cupa Zarandului, care este cea mai longevivă competiţie de orientarea turistică! (fig. 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23).

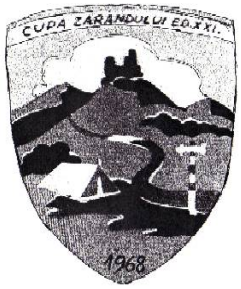

Fig. 14 Fig.15 Fig.16 Fig.17 Fig.18

Fig. 19 Fig.20 Fig.21 Fig.22 Fig.23

Toate insignele şi plachetele sunt din metal (alamă, tombac, cupru) sunt emailate, conţin denumirea şi anul, vizibile şi explicite.

Unele din matriţele acestor insigne şi alte matriţe din oţel LZS suedez cu care se ştanţau şi se tăiau formele le păstrez la mine. Mă gândesc la un muzeu sau punct muzeal, cândva şi undeva !?

Urmează o încercare de prezentare a insignelor din ţara noastră, legate de orientare. Povestea începe cu insigna ATP (fig.8) cromată şi insignele CCS-DTE (Direcţii de Turism şi Excursii), sculptate în metal, cu forma stelei în cinci colţuri pe care radiază soarele având fundal munţii şi brazii, iar în faţă o pereche de turişti în picioare (fig24). Aceste insigne erau simple şi presate în metal: categoria I cu trei trepte aur, argint şi bronz iar insigna pentru avansaţi categoria a II-a era emailată cu inscripţia pe roşu CCS - Turist.

Fig.24

Insignele U.C.F.S.- F.R.T.A. au fost emise în mai multe tiraje. Prima a fost emailată cu steagul roşu – galben – albastru, busola, floarea reginei şi inscripţia C.C.T.A. – Comisia Centrală de Turism Alpinism (fig.25).

Fig.25

A doua emisie şi următoarele au fost cu denumirea FRTA având în cadrul busolei un piolet de alpinism încrucişat cu acul busolei executate în culori pastel, acoperite cu lac transparent (fig. 26), sau FRTA cu tricolor şi floarea reginei.

Există şi o insignă din metal presat a FRTA – CCO - Comisia Centrală de Orientare (fig. 27), pregătind despărţirea sporturilor din cadrul FRTA, orientare, alpinism, speologie şi salvamont.

Fig.26

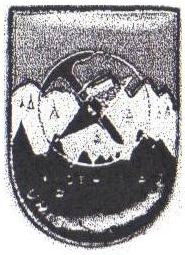

Fig. 27

Practicanţii orientării turistice şi-au creat insigne cu semnul postului de control şi acul busolei, cu busola în cadran dreptunghiular în mai multe variante ne emailate sau presate care sunt reuşite, elegante, valabile chiar şi azi (fig. 28, 29, 30, 31,32).

Fig.28

Fig.29

Fig.30

Fig.31

Fig.32

Fig.33

Fig.34

Medaliile FRTA erau executate la Monetăria Statului, se ofereau ca recompense (fig.33, 34).

Fig.35

Fig.36

Desigur FRTA şi FRO au creat şi insigne dedicate orientării pe schiuri (fig.35,36).

Există multe insigne şi medalii de la campionatele de COT. Ilustrez cu COT Bucegi 1952 (fig.37).

Fig.37

Din multiplele insigne ale FRTA mai prezint cele ale Cupei României 1968 (fig.38) şi cele editate cu ocazia Balcaniadei la orientare ediţia I-a Slănic Moldova – 1971 (fig.39) şi cele din variantele următoare (fig.40, 41)

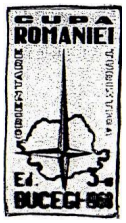

Fig.38

Fig.39

Fig.40

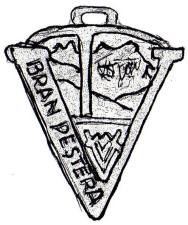

Fig.41

Insignele pentru concursuri sunt multiple la noi în ţară.

Urmând ideea de la Arad–fiecare concurs cu insigna lui, au fost create foarte multe embleme şi simboluri pentru concursurile mari, pentru cupele amicale, pentru aniversările unor concursuri regionale.

De pe vremea DTE vă prezint insigna COT Plaiul Foii (Piatra Craiului) 1963 şi insignele care se gravau la fiecare concurs al CSR Bucureşti (fig.42, 43) ambele din metal cu formă de scut alungit pe verticală.

Fig.42 Fig.43

Serialul Cupei Munţilor ,,Victor Măciucă”, concursuri anuale organizate de A.S. I.T.B. în regia ing. Reyl Rolf, este un exemplu de creaţie şi tenacitate în acest domeniu. Reproduc 12 exemplare din aceste insigne realizate din aluminiu şi colorate elegant. Ele reprezintă o viaţă de om şi munca echipelor cu care le concepea, deci le avea gata la fiecare concurs (fig. 44 la 55).

Fig.44

Fig.45

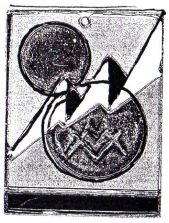

Fig.46

Fig.47

Fig.48

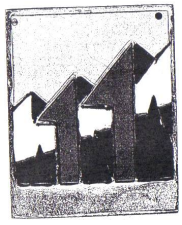

Fig.49

Fig.50

Fig.51

Fig.52

Fig.53

Fig.54

Fig.55

R. Reyl a fost un tradiţionalist, respectând concepţia ,,un concurs–o insignă”, lăsând o moştenire clară pentru iubitorii orientării turistice din Bucureşti.

Descrierea concursurilor Cupa Munţilor ,,Victor Măciucă”, adică cele 22 de ediţii realizate de R. Reyl (1958-1979) sunt redate în vol. II al publicaţiei ,,File de istorie” pag.1-11. În perioada de maximă activitate a lui R. Reyl ele se ofereau arbitrilor şi concurenţilor şi pe lângă insigne şi alte amintiri, plachete, medalii, mici casete cu emblema concursului etc., toate născute din concepţiile de artist ale organizatorului. Când asociaţia ITB participa la alte concursuri sub conducerea lui R. Reyl, oferea organizatorilor amintiri de respect pentru munca de trasare a unui concurs tradiţional.

În 1978 invitaţii la Cupa Banatului–orientare pe schiuri, mi-au oferit o frumoasă emblemă concepută ca un taler antic, străjuită de două schiuri. A fost o emoţie caldă după un concurs serios şi greu.

Tot un concurs important al bucureştenilor a fost Cupa ,,Ecranul”, care pe lângă trasee frumoase, ne chema pentru atmosfera caldă a fiecărei întâlniri descrise în vol. I şi II din ,,File de istorie–Sportul Pădurilor”.

Acelaşi cult al simbolurilor în metal l-a avut şi renumitul organizator al cunoscutelor concursuri ale Asociaţiei ,,Ecranul” , Alexandru Dan, din creaţiile căruia vă reproduc ediţiile 5, 10, 20 şi 25 (fig.58-61).

Fig.58

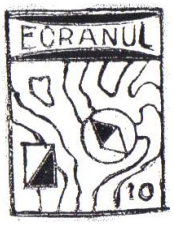

Fig.59

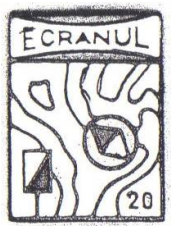

Fig.60

Fig.61

Povestea insignelor din Transilvania este exemplificată cu cele realizate din metal auriu eloxat: COT – Cupa Clujului 1969 şi 1969 (fig. 62, 63) şi COT – Bistriţa (fig.64).

Fig.62

Fig.63

Fig.64

COT. A.S. Tipo – Cupa Poligrafiei Oradea insigne mari, dar greu descifrabile (fig.65, 66) sau ,,Apuseni” şi ,,Cupa Bihorului” orientare turistică fără locul desfăşurării şi fără an (fig.67, 68.

Redau Cupa ,,Cheile Turzii” 1964 (fig.69) şi Cupa ,,Minerul” Petroşani 1967 (fig.70).

Fig. 65

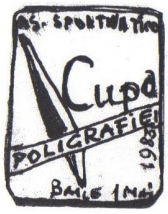

Fig.66

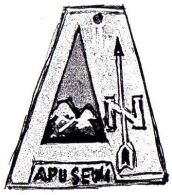

Fig.67

Fig.68

Fig.69

Fig.70

Cupele craiovenilor erau ilustrate prin insigne de tablă subţire, având desene frumoase începând cu 1964-1966. Ei organizau câte 2-3 cupe pe aceleaşi trasee sau în aceleaşi zone, iniţiatorul fiind ing. Benedict Ioncu (fig. 71-75A).

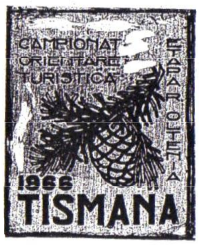

Fig.71

Fig.72

Fig.73

Fig.74

Fig.75

Fig. 75A

Dintre insignele asociaţiilor care au contribuit la tradiţia orientării sportive în multe judeţe şi prin organizarea de concursuri de orientare vă prezint cele ale Asociaţiei „Voinţa” : fig.76 -80

Fig.76

Fig.77

Fig.78

Fig.79

Fig.80

Alt exemplu frumos este cel al asociaţiei ,,Voinţa” Baia Mare–Orientare pe schiuri – Barja Firiza 1989 (fig.81).

Este rândul insignelor create manual, adică rarităţi care nu sunt catalogate sau cunoscute de colecţionarii obişnuiţi.

Fiind serii mici, sunt căutate pentru completarea istoriei unei activităţi sportive, artistice, religioase sau datorită vechimii lor.

La noi în orientare au fost făcute din fotografii mici încheiate pe suporturi diferite, turnate din metal în special din aluminiu, sculptate în lemn sau turnate în material plastic, sculptate în os, ori în sâmburi mari, alteori din panglici pe care se scria concursul.

Cea mai veche creaţie foto din colecţia mea este o insignă realizată de ing. Şt. Nack: Concurs de Orientare UTA 1954- fotografie alb-negru lipită pe un scut de carton roşu (fig.82).

Insignele de aluminiu turnat cunoscute la noi sunt: COT gr. III din 1 mai 1956 – Poiana Rusca, realizată de Gheorghe Petrea la Oţelu Roşu (fig.83) şi insignele Cupa Munţilor ed. I-IV şi Cupa ,,Voinţa” Timişoara 1969 realizată de Harry Lucács (fig.84). În 1967, cînd s-a hotărât organizarea concursurilor în amintirea eroilor de la Muntele Mic, s-a realizat o insignă fotografiată Cupa ,,Genţiana” ed. I, iar ediţiile următore au avut insigne emailate (fig.85).

Fig. 81 Fig.82 Fig.83 Fig.84 Fig.85

Cele mai multe insigne manufacturate din lemn cu panglici le-a creat la noi Popescu Monica între anii 1971 – 1981. Iată şi o insignă artizanală Cupa ,,Răzbunarea Concurenţilor” ed. a V-a (fig.86).

Insignele de orientare din alte ţări sunt foarte multe. Ne atrage atenţia obiceiul ţărilor al căror steag are culorile alb şi roşu, faptul că iubitorii acestui sport din mai multe ţări, respectând regula IOF de a avea posturi de control cu aceste culori, vizibile ziua şi noaptea, folosesc drapelul respectiv la posturile de control: Austria, Japonia, Danemarca, Canada, Letonia şi Polonia.

Încep cu insigna orientării din ţara de origine a sportului nostru – Suedia (fig.87). Această bijuterie–amintire am primit-o în anul 1958 de la concurenţii lor care au câştigat Cupa Balaton în acel an.

Vecinii bulgari au avut ca for tutelar BTS (Bulgaria Tursticeski Savez) fig. 88-90.

Fig.86 Fig.87 Fig.88 Fig.89 Fig.90

Polonezii au PTTK (fig.91), austriecii au Osterreichisches Touristen Klub, sârbii au OSFOK (fig.92). Rusii au cele mai multe insigne, marea majoritate din aluminiu colorat: pentru funcţii de arbitru, secretar, slujbaş,concurent, pe regiuni, pe concurs pentru campionate etc. etc. Majoritatea sunt de pe vremea URSS, dar moda la ei este cât mai multe insigne! (fig.93, 94).

Iată şi o insignă rusească de orientare pe schi (fig.95).

Insignele din Lituania sunt din metal emailat (fig. 96, 97) iar din Estonia sunt ,,Trumm" (fig.98).

Fig.91

Fig.92

Fig.93

Fig.94

Fig.95

Fig.96

Fig.97

Fig.98

Mai apar şi cele din Germania (RDG) care aveau insigne pentru copii (fig.99) şi pentru adulţi (fig.100, 101).

Fig.99

Fig.100

Fig.101

Vă semnalez că am insigne din Canada, Japonia, Norvegia, Polonia, Kazahstan, Slovacia, ţări în care orientarea este un sport cunoscut.

Vă mai reţin atenţia cu două ţări vecine: Ucraina este o ţară în care orientarea a început în anul 1963 şi a devenit un sport practicat de foarte mulţi tineri. Au campionate, participări internaţionale şi multe cupe regionale. Iată insigna lor de 15 ani (fig.102) sau de la al 13-lea campionat din 1977 de la Cernăuţi (fig.103). Ucraina a cultivat o ramură specială a orientării pe motociclete, având întinderi mari de stepă cu un campionat special foarte interesant, începând cu anul 1968. Iată insigna ediţiei a 8-a din Doneţk a acestei forme de orientare turistică (fig.104).

Ţara vecină Ungaria are o tradiţie elegantă în sportul orientării având federaţie din anul 1950, bineînţeles şi la ei origina ,,orientării în teren” a fost legată tot de turiştii care aveau interese serioase în ocrotirea naturii (fig.105).

Fig.102

Fig.103

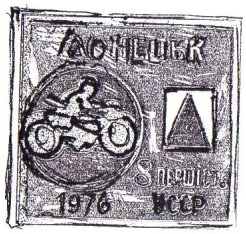

Fig. 104

Fig.105

Fig.106

Prima insignă pe care o prezint din orientarea din Ungaria este de la Cupa Balaton din anul 1958, fiind totodată şi primul concurs de orientare internaţional al echipei României (fig.106). Este presată în metal şi are o proporţie mare de argint în compoziţie şi încă o insignă maghiară de aluminiu dedicată Campionatului Mondial de Orientare din anul 1983 (fig. 107).

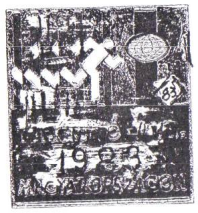

Fig.107

Există sute de insigne de orientare, cât şi medalii, plachete, fanioane şi ecusoane.

Ele vor fi prezentate la expoziţii în viitor, la acele întruniri la care organizatorii vor oferi spaţii pentru colecţionari. Descrierea mea mai conţine câteva menţionări despre insignele timişorenilor, fiecare având o poveste şi o istorie proprie. Primul concurs al Timişoarei a fost organizat în 1950 de către Oscar Kopecs la Pădurea Verde, deci imediat după cele două concursuri ale lui C. Dávidházi: interoraşe în aprilie 1949 pentru arădeni şi timişoreni – şi din 30 octombrie 1949 interregional în M. Zarandului ediţia a 3-a. Emoţii mari, idei mai multe decât trebuia, aşa că traseele au fost bune, concursul a reuşit, fiind al doilea oraş din ţară în care s-a organizat COT, dar au uitat să creeze o insignă!! În compensare timişorenii au editat multe insigne în anii următori, aşa că au nivelat diferenţa faţă de alte centre în acest domeniu.

Iată insigna primului concurs de orientare pe schiuri de la noi din ţară, din 25 ianuarie 1953, gravată cu ajutorul pantografului pe o plăcuţă de metal pentru ca să nu se uite evenimentul organizat de timişoreni la Poiana Mărului (fig.108).

A urmat un concurs interregional organizat tot la Poiana Mărului în 26-28 iunie 1953 (fig.109), iar în 2 august acelaşi an s-a desfăşurat la Pădurea Bistriţa ediţia a 4-a a COT ,,Timişoara” (care va deveni ,,Cupa Pădurii”) având insignă pentagonală cu fond galben şi steagul albastru de pace – legat de Festivalul Tineretului din acel an (fig.110).

Fig.108

Fig.109

Fig.110

Iată şi insignele Cupei Pădurilor, competiţie de masă la care participau tot de-a una mulţi tineri şi elevi, dar şi seniori. Totdeauna am invitata conducerile FRTA, UCFS şi presa, aşa că aceste concursuri erau cunoscute, având participare română şi internaţională (fig.111 – 114).

Fig.111

Fig.112

Fig.113

Fig.114

Cupa EMT (Electromotor Timişoara) a avut două ediţii, stopate din cauza catastrofei de pe Muntele Mic din 1966. Întâmplarea a făcut ca insigna de la Muntele Mic să fie realizată cu fond negru (nu a avut email bleu fabrica de insigne) şi astfel a devenit insignă de doliu (fig.115, 116). Din anul 1967 timişorenii, au organizat în amintirea eroilor de la Muntele Mic, concursuri comemorative ,,Cupa Genţiana" care a avut la prima ediţie insigna fotografiată (fig. 85) şi în continuare insigne emailate create de C. Lupu şi executate la ,,Arădeanca" (fig. 117-123, 123A).

Fig.115

Fig.116

Fig.117

Fig.118

Fig.119

Fig.120

Fig.121

Fig.122

Fig. 123

Fig. 123A

Orientarea pe schi a fost onorată cu insignele munţilor unde s-au desfăşurat: M Mic 1966 şi 1971 reluare, dar cu alte emailuri (fig. 124,125), Semenic 1970 (fig.126), Gârna – la care am dat startul concursului de orientare pe schiuri cu etapă de noapte în 1967, toate premiate cu medalii speciale (fig.127).

Fig.124

Fig.125

Fig.126

Fig.127

În perioada 1953-1988 cât am fost preşedintele CRTA Banat şi CJTA Timiş, am organizat şi alte concursuri de orientare.

Cupele: ,,Padeş” , ,,Răzbunarea Concurenţilor” (fostă Cupa Arbitrilor), ,,Ghiocelul”, ,,8 Martie”, Cupa BTT sau Cupa Facultăţilor, cupe de zile festive dintre care unele au avut insigne altele ecusoane.

Am avut şi poligoane de antrenament şi de concursuri pentru începători la Pădurea Verde, Ana Lugojanu–Tapia şi pe minunatele dealuri de la Şarlota. În zona Şarlota se organizau trenuri speciale din Timişoara, deoarece iernile cu zăpadă aduceau sute de oameni la schi. Noi ofeream schiţe simple şi se pornea pe trasee de fond la concursuri ad-hoc cu înscrierea la Halta CFR Şarlota şi parcurgerea a 3km de orientare care se terminau la pădurea cu cerbi lopătari. Ediţia a 8-a a cupei Banatului la orientare pe schi am desfăşurat-o la Şarlota, bineînţeles cu insigna concursului respectiv (fig.128).

V-am oferit 146 insigne despre care nu s-a publicat nimic până în prezent. Ele sunt frumoase, dar altele nu le am în colecţia mea, deci îmi cer scuze pentru golurile nedorite. Aţi văzut insigne reuşite care spun totul: anul, localitatea, data concursului. Dar sunt şi insigne care nu sunt complete. Prezentul articol vă dă posibilitatea să învăţaţi ce trebuie să cuprindă o insignă reuşită.

Aştept de acum înainte concepte frumoase şi moderne de insigne de orientare, realizate de gravori buni.

Îmi dau seama că într-un articol nu se pot prezenta toate aspectele insignelor din sportul nostru.

Poveştile noastre ar fi mult mai captivante şi mai complete dacă le-am scrie într-o carte cu mai mulţi autori din toate oraşele care au creat astfel de amintiri. Bineînţeles este loc şi pentru alte articole despre insignele sportului nostru. La o nouă aniversare a acestui sport aş invita cât mai mulţi colecţionari din ţară şi poate din alte ţări, cu panourile lor şi pălăriile cu insigne pentru expoziţie şi schimburi tradiţionale.

La acest capitol, al insignelor de turism şi de orientare, create în România, panourile noastre sunt la nivel european. Numărul, varietatea şi calitatea sunt superioare. Iată deci un capitol în care avem valoare şi cu care ne putem mândri, dacă vom continua tradiţia înaintaşilor.

În fiecare an artiştii gravori de la ,,Arădeanca” îşi creau un cadou de sărbătorile Crăciunului şi-l ofereau colaboratorilor apropiaţi. Subiectele erau bradul şi Moş Crăciun, frumos gravate şi cu email vienez. Vă ofer şi dumneavoastră aceste insigne (fig. 129,130) cu urări de sănătate şi La mulţi ani!

Fig.129

Fig.130

INSIGNA REUNIUNII DE CÂNTARE GERMANĂ DIN DETA

Ilin Milan –Timişoara

La 12 februarie 1924 în Deta, sala mică a parcului Anton Kratzer la orele 21°°, în prezenţa a circa 200 de persoane, se constituie de fapt ,,CUNUNA DE CÂNTĂRI GERMANE DIN DETA”.

Tot atunci adunarea generală aprobă statutul şi alege conducerea astfel: preşedinte – dr. August Fischer medic, vicepreşedinte – Josif Lutsch, maeştrii de cor – Ervin Lutz şi Samuil Simions, notar-secretar – Ioan Schutz, casier – Francisc Klecker, intendent – Francisc Barth, Stegar Josif Kincse, revizori – Juliu Halász şi Ludovic Kugler şi 14 membri în comitet.

În data de 24 iulie 1924 Reuniunea avea 253 membri ajutori şi 94 membri activi, cotizaţia fiind la ambele categorii de 32 lei anual.

Dosarul pentru obţinerea personalităţii juridice este depus sub numărul 5936 în data de 24 iulie 1924, obţinând personalitate juridică în 21 octombrie 1925, înregistrându-se în registrul persoanelor juridice la nr. 58 din data de 23 decembrie 1925 Volumul I.

La 6 februarie 1950 prin sentinţa 212 a Tribunalului Timiş–Torontal se dizolvă corul german ca urmare a Hotărârii Consiliului de Miniştrii nr.50 din 13 ianuarie 1950, pe lângă alte formaţiuni, patrimoniul societăţii a fost atribuit Sfatului Popular Deta.

INSIGNA: DETTAER DEUTSCHER LIEDERKRANZ 1924, este o insignă elaborată, făcută totuşi la Viena , având înălţimea (lungimea) de 8,2cm şi greutatea de 14,4gr.

Însemnul propriu-zis are înălţimea de 3,7cm şi lăţimea mai mică de 3,50cm în stemă (czimer) avem steaua cu cinci colţuri din care , cad raze aurii pe partea superioară a scutului stilizat cu colţurile superiore teşite, câmpul central al scutului are la bază vrejuri subţiri acoperite cu email roşu–subţire peste care s-a turnat email transparent, în exteriorul scutului lateral dreapta avem ramura de stejar care pleacă de la baza scutului până la colţul superior drept al scutului, iar în partea exterioară stânga a scutului avem în aceeaşi formă ramura de măslin.

Scutul este ornat (învelit) de o eşarfă având trei benzi în cartuş, din eşarfă, prima , vizibilă, cu email negru în formă de arc deschis şi acoperă colţul drept superior al scutului, pornind de sub ramura de stejar şi cufundându-se în razele galbene ale stelei, cu litere galbene în relief este legende DETTAER (din Deta); al doilea cartuş eşarfă pleacă din baza razelor stelei de la colţul superior stâng al scutului ca şi arc deschis, având email negru cu litere galbene în relief, legenda, DEUTSCHER (German); a treia parte vizibilă a eşarfei este un cartuş în arc închis, la baza scutului şi sub liră acoperind laurii, având email negru cu litere galbene în relief şi textul LIEDERKRANZ (cununa de cântări).

Anul 1924 este împărţit în două fracţiuni ,milesimul 19 de culoare galbenă amplasat în dreapta piedestalului lirei în email transparent ; şi în partea stângă a piedestalului lirei (flancând de fapt piedestalul) milesimul 24, amplasat similar, dar în opoziţie.

În centrul câmpului insignei propriu–zise, peste tot (în şef) avem lira galbenă metalică cu trei coarde ca şi prim plan, care în stemă are o stea cu şase romburi (în mod obişnuit apar trei bile ca şi continuatoare a celor trei coarde).

REVERSUL INSIGNEI: sistemul de prindere este clasic ac de siguranţă sudat pe placa insignei în plan orizontal aproape de mediana plăcii insignei, în partea de jos avem o bandă metalică din alamă care fixează panglicile prin presare.

Sub acul de siguranţă, este aplicat incus poansonul firmei producătoare într-un cerc mult ovalizat pe orizontală, având trei rânduri : rândul superior în formă de arc închis cu textul - A. BELADA N.F.G. rândul median orizontal cu textul – WIEN VII 2 şi în partea de jos sub formă de arc deschis textul – BURGGASSE 40; poansonul a fost aplicat răsturnat faţă de axa verticală a insignei.

ANEXELE INSIGNEI: insigna are două panglici textile similare, moarate vizibil, înalte (lungi) de 3,4cm bicolore, fond roşu închis fiecare cu două benzi de-a lungul panglicii de culoare neagră de 0,3cm, la marginile panglicilor, fiecare panglică are lăţimea de 2,1cm.

A doua anexă este o placă metalică galbenă (din alamă) în formă de dreptunghi pe orizontală, lată de 2,1cm şi înaltă de 1,45cm, cu imprimat de franjuri verticali, aplicaţi prin presare pe capetele fiecărei panglici.

Insigna o consider frumoasă ca execuţie şi elementele componente, impresionând plăcut şi tainic privitorul observator.

PE TIMPURI ŞI LA TIMIŞOARA SE FĂCEAU INSIGNE

Ilin Milan – Timişoara

Ca şi celelalte domenii (economic, cultural, sportiv) Timişoara a avut unele priorităţi în secolele XIX şi XX, insignele au fost la modă nu numai la purtare, ci şi la confecţionat, trebuie să nu uităm că aceste mărturii din antichitate, Evul Mediu şi epoca contemporană au fost confecţionate de artişti bijutieri , gravori şi proiectanţi. La ora actuală se realizează totul mult mai uşor, bineînţeles tehnicizat, ceea ce a scăzut cu mult valoarea artistică a acestui simbol.

Cu toate că Timişoara nu a fost un centru sau o şcoală în domeniul gravării şi al confecţionării insignelor cum a fost Aradul, cu o pleiadă de artişti renumiţi chiar şi în zilele noastre, fapt pentru care acolo a funcţionat o fabrică de insigne, a doua ca mărime după Monetăria Naţională a României, prezint câteva insigne confecţionate la Timişoara de familia Őstern.

Prima este insigna sfinţirii steagului Corului Meseriaşilor (industriaşilor) din Timişoara, în două variante, realizate de bijutierul aurar Őstern Maximilian la vârsta de 34 de ani, locuitor al oraşului din str. Dacilor nr.29.

Insigna, este din metal alb presat cu patriţa şi matriţa, de 8,40 grame cu înălţimea, respectiv lungimea totală de 9,8cm cu anexele şi lăţimea de 3,2cm. Insigna propriu-zisă are 5,40cm înălţime şi 3,2cm lăţime, de care atârnă anexele.

În stemă (partea cea mai înaltă a insignei) avem presată o liră cu trei coarde, sub liră este o lebădă cu aripile desfăşurate care susţine lira, având parte din gât-cap şi cioc care acoperă jumătate din partea de jos a lirei. Lebăda este aşezată pe trei frunze de stejar, partea epigrafă a insignei are imprimat în câmpul central pe patru rânduri, rândul superior arc închis IPAR ÖSSZANG, rândul doi orizontal ZÁSZLÓ SZENTELÉS, rândul trei orizontal EMLÉKÉRE şi rândul patru în formă de arc deschis TEMESVÁR 1906. În traducere ARMONIA MESERIAŞILOR SFINŢIREA STEAGULUI AMINTIRE TIMIŞOARA 1906.

În continuare , câmpul imprimat prin presare este înconjurat de o eşarfă aranjată artistic care înconjoară câmpul în forma literei ,,U”, capetele superioare ale eşarfei au câte un vârf de ramură de măslin. Eşarfa are în partea de jos a literei ,,U” un cartuş, în formă de arc deschis, imprimat în relief pe două rânduri. Pe rândul de sus ŐSTERN MICSA (MAXIMILIAN) şi rândul de jos TEMESVÁR. Cartuşul din eşarfă şi eşarfa sunt aşezate pe încrucişarea mânerului celor două ramuri de măslin, legate cu un vrej subţire.

REVERSUL INSIGNEI, anepigraf (sau urmele patriţei) are ac specific de insignă, în unghi de 90 de grade de 4,40cm lungime şi ascuţit la vârf.

În partea de jos a reversului avem o bară orizontală de 0,8cm diametru şi de 3,05cm lungime–lăţime, ca şi suport pentru panglica textilă a insignei.

ANEXELE INSIGNEI: panglica textilă din pânză subţire este un tricolor pe verticală (roşu, alb, verde) lungă de 4,50 cm şi lată de 3,20 cm care este cusută cu aţă albă de bara suport, de pe reversul insignei propriu-zise, capătul de jos al panglicii tricolore are prinsă prin presare simplă o placă metalică (tablă galbenă) imprimată în partea superioară cu un rând de romburi cu bilă la mijloc şi în partea inferioară cu franjuri, placa în formă de dreptunghi orizontal este lungă de 3,20cm şi lată de 1,60cm.

INSIGNA A DOUA, ca şi prima variantă, având corpul propriu-zis al insignei similar cu cea descrisă anterior, doar că are panglica din moar tricolor (roşu, alb, verde), dar mai lungă fiind de 5,50 cm şi îndoitura panglicii de 3,30 cm fiind de fapt continuare a panglicii din faţă dar situată sub ea, având în loc de placa presată franjuri galbeni lungi de 3,30cm, de asemenea şi greutatea insignei este mai mare fiind de 8,94gr.

Insignele nu sunt de mare raritate, dar totuşi bune ca vestigii ale trecutelor vremuri.

Mai există o insignă de aceeaşi factură (ca aspect, mărime şi chiar perioadă de timp) făcută cu ocazia sfinţirii steagului unui cor din Vărşeţ, probabil realizată de bijutierul-aurar Őstern (Micsa) Maximilian din Timişoara.

La 21 iulie 1901 se naşte Ostern Wiliam Friederich (fiul bijutierului-aurar Őstern

Maximilian) la Timişoara str. Dacilor nr.29, care absolvă Liceul Real Maghiar de Stat din Timişoara în data de 14 iunie 1919, devenind ulterior giuvaergiu, continuând de fapt tradiţia familiei.

Iniţial lucrează cu tatăl său care în 1919 înfiinţează un atelier de articole din aur şi argint cu circa 25 de lucrători.

În 1927 Őstern Maximilian dă faliment, pierzând totul. Totuşi lucrează la domiciliul propriu producând articole metalice, renumitele închizători (tuchite) având multe comenzi; cu încă cinci lucrători şi fiii Őstern Friederich şi Őstern Otto înfiinţează un atelier nou în cadru Fabricii de Lanţuri (spaţiul era închiriat).

Începând cu 1 octombrie 1933 se înfiinţează firma ,,OST – METAL" în Timişoara str. Şcolii nr.12 era o societate pe acţiuni.

Firma se mută într-un spaţiul concesionat, mare, imobil de 2280 mp din Piaţa Aurel Vlaicu nr.3 având o suprafaţă utilă de 315 mp, putere instalată de 13 CP şi 30 de lucrători, obţinând Autorizaţia Definitivă de Funcţionare de la Regiunea VIII Industrială din Timişoara sub nr. 825 din 7 septembrie 1936 pentru producerea articolelor din aur, argint şi metal cu aurire, argintare, nichelare şi arămire.

În perioada de înflorire firma avea 80 de lucrători, producând renumitele închizători care au fost exportate şi în Elveţia, de asemeni şi alte articole metalice şi chiar lămpi de petrol ,,PRINUS" , unitatea avea şi automobil propriu.

Consiliul de Igienă al Municipiului Timişoara acordă Autorizaţia de Funcţionare cu nr. 699 din 20 octombrie 1936.

Societatea avea 1000 de acţiuni a 1000lei deci un capital social de 1.000.000 lei repartizat pe acţionari astfel: Kertes Ladislau 390.000 lei, Őstern Friederich 350.000 lei, Cavaropol Teodor 90.000 lei, Teodoreanu I.N. 50.000 lei, dr. Szilard Pavel 50.000 lei, Glauber Leo 20.000 lei, dr. Ligeti Samuel 20.000 lei, dr. Magalas Dumitru 20.000 lei şi Solomon Ladislau 10.000 lei, la data de 14 aprilie 1946.

Societatea avea şi un depozit de distribuţie produse şi materiale în Bucureşti str. Puţul cu plopi nr. 17, unde avea şi doi angajaţi.

Pe baza Decretului 135 publicat în Monitorul Oficial nr.23 din 28 ianuarie 1949 al Ministerului Industriei şi Economiei Bucureşti condus de Gheorghe Gheorghiu–Dej; firma OST–METAL cu directorul (numit în 1948) Bajus Mihai se comasează cu Fabrica Ambalajul Metalic Timişoara (fosta Fabrica de Articole din Tinichea FRAŢII MECHER), la data respectivă OST – METAL avea o datorie de 2.991.893 lei, având totuşi un capital de mijloace de bază, materiale şi semifabricate în valoare de 5.342.430 lei.

Producţia de accesorii metalica a OST – METAL a fost transferată la Întreprinderea Bele Breiner – GUBAN, producţia de accesorii extinsă bineînţeles a fiinţat până nu demult.

Sub firma OST – METAL se obţine şi dreptul la poanson propriu astfel pe două rânduri orizontale avem : rândul de sus – ŐSTERN şi dedesubt puţin mai lung TIMIŞOARA, acest poanson apare pe două insigne din colecţie pe care le prezint.

INSIGNA ,,Asociaţia Voiajorilor Comerciali din Timişoara (realizată între cele două războaie mondiale) este din metal galben, alamă, având

greutatea de 3,94gr, înălţimea de 1,9cm şi lăţimea maximă 1,7cm, talpa are înălţimea medie de 2,2cm depăşind aversul piesei, având lăţimea de 0,95cm fiind sudată pe o pastilă (rondea) cu diametrul de 1,23cm, această rondea este cositorită de corpul insignei.

Aversul insignei are forma unui scut cu colţurile superioare în formă de arc deschis având un cartuş de-a lungul conturului cu email roşu-bordo, având în partea dreaptă a scutului trei litere suprapuse pe verticală ,,AVC" (Asociaţia Voiajorilor Comerciali din Timişoara), în colţul inferior al cartuşului pe două părţi literele în arc deschis VRK (Uniunea Voiajorilor Comerciali în limba germană) şi în partea stângă a scutului în cartuş cu litere suprapuse UKE (Asociaţia Voiajorilor Comerciali în limba maghiară).

În centrul scutului peste tot pe fond de email albastru este simbolul zeului Hermes patronul comerţului.

Reversul, în lungul vertical al tălpii, pe două rânduri incus cu patriţa avem ŐSTERN şi paralele dar mai lung TIMIŞOARA.

Din cele patru exemplare din colecţie putem observa la emailul roşu bordo nuanţe de culoare deci nu se poate spune că activitatea firmei OST – METAL a fost preponderent de producere a insignelor, ci mai degrabă aceasta a fost o activitate anexă.

Insigna ,,Patrulaterul de Gimnastică 1923". Insigna este rotundă , din cupru, cu diametrul de 4,30 cm având greutatea de 25,62 gr.

Aversul este un cerc continuu exterior, în relief, şi la 0,4cm cerc interior continuu formând un cartuş circular fiind întrerupt cercul interior de pătratul cu laturile în arce deschise şi închise, creând patru cartuşe în arc cu denumirea statelor participante, cu litere mari în relief realizate prin matriţă, astfel în cartuşul deschi superior avem trecută: POLONIA; în partea laterală dreapta în cartuş deschis avem JUGOSLAVIA, în partea laterală stângă în cartuş deschis trecut CEHOSLAVIA (inscripţie greşită în loc de SLOVACIA este gravat greşit pe matriţă SLAVIA) şi în cartuşul inferior închis este ROMÂNIA.

Între cercul interior şi partea dreaptă a arcului deschis al pătratului avem milesimul 19 (1900, iar în partea stângă a arcului deschis şi cercul interior avem milesimul 23 (anul 23); în partea de jos între arcul închis al pătratului şi cercul continuu interior avem gravat în relief STEIN, de fapt numele gravorului.

În interiorul pătratului arcuit în colţuri avem literele : în dreapta sus F (Federaţia), în colţul stânga sus S (Societăţilor), în colţul dreapta jos S (sportive) şi în colţul stânga jos R (din România).

În mijlocul câmpului central avem o sportivă gravată în relief care face exerciţiul de gimnastică la sol.

Reversul insignei, are un ac de siguranţă specific insignelor, cositorit de corpul insignei, amplasat orizontal. Menţionăm că acul de siguranţă are o lungime de 4,5 cm , deci mai mare decât diametrul insignei.

În partea de jos a reversului avem poansonul firmei producătoare incus pe două rânduri, pe orizontal ŐSTERN lung de 0,9cm şi dedesubt TIMIŞOARA lung de 1,0cm.

Probabil că s-au făcut mai multe insigne de către această firmă, dar pe care nu am avut ocazia să le studiez

.

EMBLEMELE DE ONOARE ALE ARMATEI ROMÂNE
(partea a II-a insigne simbol)

Cmd. Av. (r) Marius Popescu – Călăraşi
Bucureşti

Insigna simbol a cursului interarme.

Insigna simbol a cursului management sisteme tehnice.

Insigna simbol a cursului management logistic de sănătate.

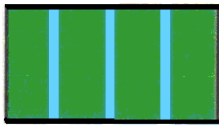
Insigna simbol pentru masterat.

Insigna simbol a cursului de stat major.

Insigna simbol a cursului avansat.

Insigna simbol a cursului de bază.

Insigna simbol a cursului de specializare.

Insigna simbol a cursului de limbi străine

Insignele simbol pentru absolvirea unor forme de pregătire (gradaţi)

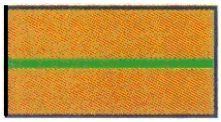

Insigna simbol a cursului pentru gradaţi profesionişti.

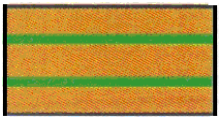

Insigna simbol a cursului de specializare.

Insigna simbol a cursului comandant de grupă, piesă şi maşină de luptă.

Insignele simbol pentru îndeplinirea misiunilor externe

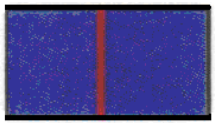

Insigna simbol a reprezentantului militar.

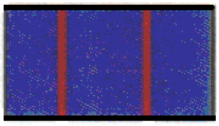

Insigna simbol a adjunctului în reprezentanţa militară.

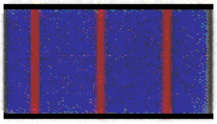

Insigna simbol a ministrului consilier.

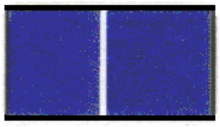

Insigna simbol a şefului de secţie.

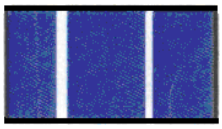

Insigna simbol a şefului de birou.

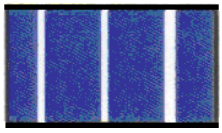

Insigna simbol a şefului de stat major.

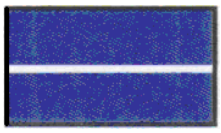

Insigna simbol a subofiţerului de stat major.

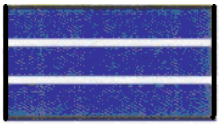

Insigna simbol a expertului.

Insigna simbol a personalului auxiliar.

Insignele simbol pentru obţinerea de rezultate foarte bune la diverse concursuri

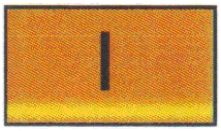

Insigna simbol a premiului I .

Insigna simbol a premiului II .

Insigna simbol a premiului III .

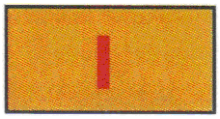

Insigna simbol a olimpiadei locul I .

Insigna simbol a olimpiadei locul II .

Insigna simbol a olimpiadei locul III .

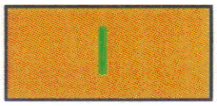

Insigna simbol pentru întreceri sportive militare, locul I .

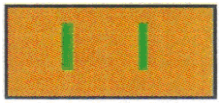

Insigna simbol pentru întreceri sportive militare, locul II .

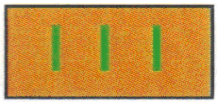

Insigna simbol pentru întreceri sportive militare, locul I .

INSIGNE, MEDALII ŞI PLACHETE
EMISE ÎN VALEA JIULUI ÎN CURSUL ANILOR 2009 – 2010

Puşcaşu Dumitru
Petroşani

2009
INSIGNE

- **Insigna „Drumeţii Veterani” – 2008**

Executant: BOGRAVE ADVERTISING BUCUREŞTI;
Data : 20.02.2009;
Tiraj : 60 exemplare în şase variante de culoare;
Material : compozit turnat;
Dimensiune : oval 36/25 mm;
Sistem de prindere : ac;
Particularităţi : Pe insignă este redată „Floarea Paştelui” o plantă din flora spontană montană.

- **Insigna „ELECTRO MAX” Petroşani**

Executant: BOGRAVE ADVERTISING BUCUREŞTI;
Data : 01.03.2009;
Tiraj : 100 exemplare;
Material : compozit turnat aurit;
Dimensiune : 15/27 mm neemailat;
Sistem de prindere : ac;
Particularităţi : Insigna a fost pusă în circulaţie cu ocazia împlinirii a zece ani de la intrarea în funcţie a firmei ELECTRO MAX” Petroşani.

- **Insignele Şcolii „I.G.Duca” Petroşani (I)**

Executant:Monetăria Statului Bucureşti;
Data : 15.03.2009;
Tiraj : prototip;
Material : argint;
Dimensiune : 13/17 mm neemailat;
Sistem de prindere : matercă;
Particularităţi : Iniţial au fost comandate de către cadrele didactice 90 exemplare, dar în final s-a renunţat la ele.

- Insignele Şcolii „I.G.Duca” Petroşani (II)

Executant:Monetăria Statului Bucureşti;
Data : 15.03.2009;
Tiraj : prototip;
Material : tablă tombac;
Dimensiune : 15/25 mm neemailat;
Sistem de prindere : broşă;
Particularităţi : Iniţial au fost comandate de conducerea şcolii 1000 exemplare, dar în final s-a renunţat la ele.

- Insigna 80 de ani de la luptele greviste ale muncitorilor mineri de la Lupeni

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 06.08.2009;
Tiraj : 100 exemplare;
Material : compozit turnat şi aurit;
Dimensiune : 24/27 mm;
Sistem de prindere : pin;
Particularităţi : insigna a fost pusă în circulaţie cu ocazia manifestărilor prilejuite de împlinirea a 150 ani de exploatare a cărbunelui la Petrila.

- Insigna Asociaţiei Colecţionarilor de insigne din România

Executant: BOGRAVE ADVERTISING BUCUREŞTI;
Data : 17.09.2009;
Tiraj : 100 exemplare;
Material : compozit turnat emailat;
Dimensiune : oval 29/20 mm neemailat;
Sistem de prindere : broşă cu siguranţă;
Particularităţi : Insigna a fost pusă în circulaţie cu ocazia constituirii A.C.I.R.

- Insigna Primului Congres Naţional de Insignografie

Executant: BOGRAVE ADVERTISING BUCUREŞTI;
Data : 17.09.2009;
Tiraj : 80 exemplare;
Material : compozit turnat emailat;
Dimensiune : ø 24 mm neemailat;
Sistem de prindere :ac;
Particularităţi : Insigna a fost pusă în circulaţie în ziua Primului Congres Naţional de Insignografie care a avut loc la Petroşani.

- **Insigna jubiliară a Exploatării Miniere Petrila**

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 04.12.2009;
Tiraj : 150 exemplare;
Material : compozit turnat şi aurit;
Dimensiune : 18/19 mm;
Sistem de prindere : pin;
Particularităţi : insigna a fost pusă în circulaţie cu ocazia manifestărilor prilejuite de împlinirea a 150 ani de exploatare a cărbunelui la Petrila.

MEDALII ŞI PLACHETE

- **Placheta „ELECTRO MAX" Petroşani**

Executant: BOGRAVE ADVERTISING BUCUREŞTI;
Data : 01.03.2009;
Tiraj : 50 exemplare;
Material : placă ABS negru cu alb;
Dimensiune : 95/75 mm;
Desen: Tiberiu Kelemen;
Particularităţi : placa ABS este fixată pe un suport de lemn lustruit având dimensiunea de 125/100mm. Placheta a fost pusă în circulaţie cu ocazia împlinirii a zece ani de la intrarea în funcţie a firmei ELECTRO MAX" Petroşani.

- **Medaliile Şcolii „I.G.Duca" Petroşani**

Executant: MONETĂRIA STATULUI BUCUREŞTI;
Data : 05.05.2009;
Tiraj : prototip;
Material : tombac aurit arginta şi cuprat;
Dimensiune : ø 35 mm;
Desen: Tiberiu Kelemen;
Particularităţi : Medalia cu anou şi panglică tricoloră urma să fie acordată elevilor cu merite deosebite la învăţătură. Comanda a fost revocată după executarea prototipurilor.

- Medalia „PRO URBE” a Primăriei Municipiului Petroşani

Executant: MONETĂRIA STATULUI BUCUREŞTI;
Data : 05.05.2009;
Tiraj : 30 exemplare la ediţia a treia;
Material : tombac proof;
Dimensiune : ø 50 mm;
Desen: Tiberiu Kelemen;
Particularităţi : Medalia este prezentată în capsulă de protecţie şi casetă ABS neagră inscripţionată cu litere aurii ,,Consiliul Local Primăria Municipiului Petroşani şi stema municipiului.

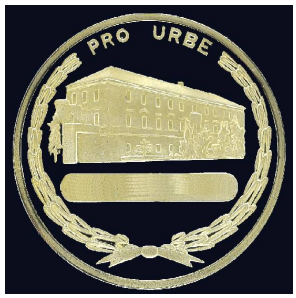

- Placheta 80 de ani de la luptele greviste ale muncitorilor mineri de la Lupeni

Executant: BOGRAVE ADVERTISING BUCUREŞTI;
Data : 06.08.2009;
Tiraj : 110 exemplare;
Material : placă ABS auriu cu roşu;
Dimensiune : 95/75 mm;
Desen: Tiberiu Kelemen;
Particularităţi : placa ABS este fixată pe un suport de lemn lustruit având dimensiunea de 125/100mm.

- Placheta Primului Congres Naţional de Insignografie

Executant: BOGRAVE ADVERTISING BUCUREŞTI;
Data : 17.09.2009;
Tiraj : 70 exemplare;
Material : placă ABS auriu cu roşu;
Dimensiune : 95/ 75 mm ;
Desen: Tiberiu Kelemen;
Particularităţi : placa ABS este fixată pe un suport de lemn lustruit având dimensiunea de 125/100mm.

- Medalia jubiliară E.M. Petrila

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 04.12.2009;
Tiraj : 100 exemplare;
Material : placă de alamă gravată laser;
Dimensiune : ø 70mm;
Desen: Schmidt Ladislau;
Particularităţi : Cele două piese aversul şi reversul sânt montate între coperte din catifea roşie. A fost pusă în circulaţie cu ocazia manifestărilor prilejuite de împlinirea a 150 ani de exploatare a cărbunelui la Petrila.

2010
INSIGNE

- **Insigna Staţiei Centrale de Salvare Minieră**

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 20.02.2010;
Tiraj : 100 exemplare;
Material : compozit turnat şi aurit;
Dimensiune : ø 21 mm;
Sistem de prindere : pin;
Particularităţi : insigna a fost pusă în circulaţie cu ocazia manifestărilor prilejuite de împlinirea a 20 ani de activitate a S.C.S.M.

- **A XXXV-a expoziţie naţională de insigne din România -2009**

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 01.02.2010;
Tiraj : 150 exemplare în trei variante de culoare;
Material : compozit turnat;
Dimensiune : 21/21 mm;
Sistem de prindere : pin;
Particularităţi : pe revers la varianta roşu – albastru înscris incus „2009 ACCESORII”, iar la variantele galben – negru şi alb – roşu înscris în relief „ACCESORII PROD”.

Insignele au fost confecţionate la propunerea colegilor de la Deva.

- **Insigna A.C.I.R.**

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 01.02.2010;
Tiraj : 100 exemplare ;
Material : compozit turnat;
Dimensiune : ø 17 mm;
Sistem de prindere : cu ac;
Particularităţi : pe revers în relief înscris „WWW ACCESORII PROD”.
Insignele au fost confecţionate la iniţiativa conducerii A.C.I.R. .

-Insigna pentru marcarea colecţiei personale

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 01.08.2010;
Tiraj : 1000 exemplare în 21 variante de culoare şi înscris;

Material : compozit turnat;
Dimensiune : 45/17 mm;
Sistem de prindere : cu ac;
Particularităţi : pe revers în relief înscris ,,WWW ACCESORII PROD. RO”. Numele colecţionarului fiind gravat cu laser.
Insignele au fost confecţionate la iniţiativa conducerii A.C.I.R. .

- Insigna „Drumeţilor Veterani – 2009”

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 01.08.2010;
Tiraj : 100 exemplare în 5 variante de culoare;
Material : compozit turnat;

Dimensiune : oval 38/27 mm;
Sistem de prindere : broşă;
Particularităţi : pe piesă este reprodusă planta din flora spontană denumită Vinca Herbacea frecvent întâlnită primăvara în zona montană.

- Insignele Ligii sindicatelor miniere Valea Jiului

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 23.08.2010;
Tiraj : 147 exemplare;
Material : 95 exemplare din argint şi 52 argint aurit ;

Dimensiune : ø 12 mm;
Sistem de prindere : pin;
Particularităţi : s-a pus în circulaţie cu ocazia jubileului de 20 ani a Ligii Sindicatelor Miniere din Valea Jiului.

MEDALII ŞI PLACHETE

- Medalia Turneului de şah „Cristina Foişor”

Executant: - ;
Data : 01.06.2010;
Tiraj : 30 exemplare;
Proiect : - ;
Material : compozit cuprat, cromat, aurit;
Dimensiune : ø 70 mm;
Particularităţi : medalie cu anou şi panglică tricoloră.

- Medalia Turneului Open şah Petroşani circuitul Grand Prix juniori

Executant: - ;
Data : 19.08.2010;
Tiraj : 20 exemplare;
Proiect : - ;
Material : compozit cuprat, cromat, aurit;
Dimensiune : ø 50 mm;
Particularităţi : medalie cu anou şi panglică tricoloră

- Medalia ligii Sindicatelor Miniere Valea Jiului

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 23.08.2010;
Tiraj : 70 exemplare;
Proiect : Kelemen Tiberiu;
Material : compozit aurit;
Dimensiune : ø 61 mm;
Particularităţi : pe revers în relief „Liga Sindicatelor Miniere Valea Jiului” şi în centru un ştift pentru fixare în casetă sau pe placă de lemn.

- Placheta Universităţii din Petroşani

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 28.08.2010;
Tiraj : 2 exemplare;
Proiect : Sigla oficială a Universităţii din Petroşani;
Material : compozit, fond albastru acoperit cu masă plastică transparentă;
Dimensiune : 110/87 mm;
Particularităţi : placheta este fixată pe un suport de lemn lustruit.

- Placheta Companiei Naţionale a Huilei S.A.

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 23.08.2010;
Tiraj : 99 exemplare;
Proiect : Sigla oficială a C.N.H. S.A.;
Material : compozit, colorat acoperit cu masă plastică transparentă;
Dimensiune : oval 87/60 mm;
Particularităţi : pe revers în relief ,,Compania Naţională a Huilei S.A.” placheta este prezentată în casetă.

- Placheta jubiliară a Secţiei Numismatice Petroşani

Executant: ACCESORII PROD ORADEA;
Data : 16.10.2010;
Tiraj : 49 exemplare;
Proiect : Puşcaşu Dumitru şi Kelemen Tiberiu;
Material : compozit patinat, executată prin turnare;
Dimensiune : 91/60 mm;
Particularităţi : pe revers incus ,, Secţia Numismatică Petroşani” placheta are şi două ştifturi de prindere în casetă.

Placheta a fost pusă în circulaţie cu ocazia împlinirii a 40 ani de activitate a Secţiei Numismatice Petroşani fiind înmânată participanţilor la întrunirea festivă care a avut loc la Muzeul Mineritului din localitate.

SENIORII INSIGNOGRAFIEI ROMÂNEŞTI
BALLIF ANDREI

Andrei Ballif, s-a născut la 21.01.1942, în oraşul Târnăveni, judeţul Mureş, unde era refugiat spitalul de neuro-psihiatrie „Socola” din Iaşi instituţie între salariaţii căreia erau şi părinţii (tata medic, iar mama farmacist).

Acolo au stat până prin 1945-1946 când spitalul s-a reîntors la Iaşi.

Primele şase clase le-a făcut la Şcoala nr.4 „Spiru Haret” din Iaşi , apoi din clasa a VII-a până într-a XI-a la Liceul Naţional Iaşi (pe atunci Liceul nr.1„Mihail Sadoveanu”).

La data de 9.11.1958, pe când avea 16 ani şi 10 luni, este arestat pentru atitudine duşmănoasă faţă de noul regim (R.P.R.) şi condamnat la 15 ani de muncă silnică.

Capul de acuzare a fost o organizaţie paramilitară (aşa era la modă atunci). A fost închis în penitenciarele de la Iaşi, Jilava, Ocnele Mari, Aiud şi Mărgineni (la 25 km de Piteşti).

În urma schimbărilor intervenite în politica externă a fost trimis acasă după 3 ani, 10 luni şi 4 zile, se rejudecase dosarul şi i-a fost redusă pedeapsa la 3 ani, din 15.

A urmat apoi liceul la seral şi s-a înscris la examenul de admitere la Institutul Politehnic din Iaşi unde nu a fost admis, pentru cele înscrise în autobiografie (condamnat politic).

În anul 1964 este admis la Facultatea de Hidrotehnică secţia construcţii şi instalaţii hidrotehnice, pe care a absolvit-o în 1970.

Între timp în anul II de facultate se căsătoreşte cu colega sa Doina Roşu, iar în 1968 Bunul Dumnezeu îi binecuvântează cu fiica Maria–Raluca. Acum fiica, medic stomatolog, are la rândul să doi fii: Sergiu–Nicolae (10ani) şi Andrei–Sebastian (8ani).

A lucrat între 1970 (1 august) şi 1991 la OIF Tg. Jiu, iar din 10.05.1991 până în 1999 la ACMM Tg. Jiu (Antrepriza de Construcţii Montaj pentru Minerit), de unde a ieşit la pensie.

Pasiunea pentru numismatică este veche (începe să colecţioneze în anul 1955), la început de unul singur (neştiind de existenţa S.N.R.) crezând că este unicul „nebun” care strânge bani vechi. În anul 1972 devine membru al Societăţii Numismatice Române posedând legitimaţia cu nr. 381/1972. Este unul dintre membrii fondatori ai secţiei numismatice Iaşi a S.N.R.

În anul 1990 împreună cu alţi colegi din Tg. Jiu şi Craiova înfiinţează Secţia Numismatică Tg. Jiu a Societăţii Numismatice Române, a cărei preşedinte a fost ales şi pe care o conduce cu competenţă şi în prezent.

În decursul activităţii de colecţionar a fost recompensat cu numeroase premii. Astfel în 1990 la tematicile „Cultură” şi „Turism” a obţinut menţiune, în 1992 la tematica „Fotbal” a fost recompensat cu premiul III. La reuniunea din 1992 a făcut parte din juriul expoziţiei, sarcină de care s-a achitat cu multă competenţă.

În anul 1993 a obţinut premiul II la tematica „Ramuri sportive” , premiul III la tematica „Turism” şi menţiune la tematica „Vânătoare”.

La reuniunea din 2004 la tematica ,,Cultură” obţine menţiune, iar la cea din 2005 la tematica ,,Militare” primeşte premiul I.

În 2006, obţine menţiune la tematica ,,Diverse”.

A XXXIII-a Reuniune a colecţionarilor de insigne de la Petroşani din 19-21 septembrie 2008 a adus recunoaşterea întregii sale activităţi de colecţionar pentru care a fost recompensat cu premiul ,,Floarea de colţ”.

La ora actuală dorinţa exprimată în scrisoarea ce conţinea datele sale biografice i-a fost împlinită, a devenit membru fondator al Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România.

Nu putem încheia aceste rânduri fără a-i ura multă sănătate şi multe piese frumoase în colecţia sa acestui senior al insignografiei române.

URIGIUC S. MIHAI
(1927 – 2009)

S-a stins din viaţă la 17 noiembrie 2009 economistul URIGIUC S. MIHAI, membru al Societăţii Numismatice Române din 22.09.1972 (legitimaţia nr.462), remarcat de aproape patru decenii în majoritatea activităţilor specifice organizaţiei.

S-a născut la 01.11.1927 în comuna Leorda, judeţul Botoşani unde a urmat şi cursurile primare, continuându-şi pregătirea în cursul gimnazial şi profesional la Iaşi. Fiu al ceferistului Urigiuc Sava, a lucrat o perioadă ca strungar la I.M.A. Botoşani, unitate de producţie al cărei director va deveni mai târziu.

Implicat responsabil în activităţile profesionale şi novatoare a fost selectat ca membru al delegaţiei Republicii Populare Române în schimburile cultural–profesionale cu U.R.S.S. Ca efect al preocupărilor din acest domeniu, a brevetat o invenţie şi câteva inovaţii privind îmbunătăţirea productivităţii unor utilaje agricole şi raţionalizarea unor soluţii aplicate , de mare însemnătate pentru acea perioadă. Urmare a momentului din iunie 1948 este numit reprezentant al guvernului pentru Judeţul Botoşani, iar, mai târziu, pentru competenţă şi seriozitate este numit primar al oraşului Suceava. Şi-a satisfăcut stagiul militar într-o subunitate de cavalerie în proaspăta Republică Populară, iar, în rezervă, mai târziu a fost avansat în corpul ofiţerilor. După absolvirea facultăţii la Iaşi, ec. Urigiuc Mihai şi-a desfăşurat activitatea în mai multe unităţi economice din judeţul Botoşani, ocupând funcţii de conducere.

Ultimii 20 de ani a deţinut funcţia de şef birou Plan Dezvoltare la I.I.S. „Electrocontact” (şi S.C. „Electrocontact” S.A.) de unde a ieşit la pensie.

În afara activităţii profesionale ec. Urigiuc S. Mihai a fost preocupat din tinereţe de cunoaşterea trecutului istoric local, dar şi a neamului românesc, motive ce i-au generat pasiunea pentru protecţia şi conservarea unor piese de arheologie şi mai ales numismatică, filatelie şi documente.

Însufleţit de acest nobil ideal, încă din anul 1970, împreună cu tânărul medic Petre Neamţu a iniţiat cercul pasionaţilor de numismatică, suport organizatoric şi metodic, ce va deveni mai târziu în 1982 Secţia Botoşani a S.N.R.

În acest interval de timp, pe lângă preocuparea permanentă de a-şi contura şi finaliza unele colecţii sau exponate de monede, medalii, filatelie, etc, a insuflat dragostea şi motivaţia şi altor tineri,deveniţi pasionaţi, împreună cu care în luna septembrie 1982 a constituit Secţia Numismatică Botoşani (a XII-a) în prezenţa domnilor Aurică Smaranda şi Ioan Dogaru, delegaţi desemnaţi de Comitetul executiv al S.N.R.

Ales preşedinte al primului comitet, a coordonat întreaga activitate a Secţiei Numismatice Botoşani până la data de 12.12.1999 când a solicitat retragerea din această funcţie, iar adunarea generală (98 de membri) i-a acordat calitatea de ***Preşedinte de Onoare.***

În toţi aceşti ani, Urigiuc S. Mihai a fost promotorul diverselor activităţi cultural-ştiinţifice şi editoriale cum au fost:

- Ediţia a IV-a a Simpozionului Naţional de Numismatică (mai 1987);
- Cursurile de numismatică;
- Expoziţiile tematice Eminescu, Iorga, Enescu etc,

alături de Elena Condrei, membru fondator al Premiilor ,,Teiul de aur" şi ,,Teiul de argint" ale Editurii ,,Geea" Botoşani.

Participant activ la viaţa culturală a urbei, s-a implicat permanent în cadrul sărbătorilor oficiale şi prin editarea unor medalii şi insigne sub egida secţiei, toate rămânând mărturie a existenţei unui mare **OM** .

Pe lângă distincţiile militare şi civile, pentru merite deosebite în activitatea filatelică şi numismatică a fost distins cu:

- Insigna de aur a A.F.R.;
- Medalia ,,150 de ani de la naşterea lui Mihai Eminescu" prin Decret nr. 4/12.01.2000 al Preşedintelui României;
- Medalia S.N.R. ,,120 de ani de la trecerea în eternitate a lui Mihai Eminescu" (15.06.2009).

Pentru întreaga şi rodnica activitate, la împlinirea vârstei de 80 de ani (01.11.2007) adunarea generală l-a ales ***Membru de Onoare al Societăţii Numismatice Române*** .

Prin plecarea dintre noi a lui Urigiuc S. Mihai numismatica botoşăneană a pierdut cel mai de seamă membru, iar cei ce l-au cunoscut–un afectuos sfătuitor de bine şi prieten.

Mihai C.V. Cornaci

IN MEMORIAM

Astăzi , citind aceste rânduri, nu trebuie să-i uităm pe cei care de-a lungul anilor au fost alături de noi , iar acum şi-au găsit liniştea veşnică :

De la Arad:

Coloman Braun
Triest Anton
Istrate Ghiocel
Bota Ioan
Suciu Ioan
Vasluianu Costachi
Pelegrini Victor
Forgács Zoltan
Fruja Gheorghe

De la Baia Mare:

Sasi Nagy Bela

De la Brad:

Mihai Susan

De la Bucureşti:

Fodoreanu Costică
Popovici Micipsa
Năstase Petrache
Mark Horaţiu
Sanda Gheorghe
Tăzlăuan Toader
Curdov Nicolae
Umlauf Vitalie
Băieş Victor
Hîtru Dumitru

De la Botoşani

Urigiuc Mihai

De la Craiova:

Marinescu Ioan
Minea Manole
Măzureanu Victor
Bittel Radu

De la Deva:

Carculea Ioan
Vizesi Mihai
Gyenge Iulius
Ganea Ionel
Cucuveanu Ioan

De la Mediaş :

Weber Ştefan

De la Paşcani:

Niţă Vasile

De la Petroşani:

Poporogu Ion
Dula Aurel
Melha Petru
Schmidt Ladislau
Morariu Cornel
Baban Dan
Pădure Ioniţă
Marcu Lucian

De la Ploieşti:

Ciudin Eugen
Manu Nicolae

De la Suceava :

Colbert Victor

De la Timişoara

Wagman Ioan
Voinea Stelian
Knevel Adalbert
Funar Vasile
Petrică Nicolae
Milovan Pavel

De la Târgu Mureş :

Tamas Arcadie
Papp Iozsef

De la Târgu Secuiesc :

Kovacs Micşunica
Kovacs Ödön

Vom păstra în suflet memoria celor pomeniţi şi tot ceea ce au făcut pentru dezvoltarea insignografiei din ţara noastră.

Dumnezeu să-i odihnească în pace!

Petroşani 2009

CUPRINS

În loc de prefaţă.	Pag.1
Al II-lea Congres Naţional de insignografie din România – Tg. Secuiesc, 27-29 august 2010.	Pag.14
„FLOAREA DE COLŢ” A strălucit şi anul acesta la cel de al II-lea Congres Naţional de insignografie.	Pag.14
Insigna Societăţii de vânătoare „MOLDA” A vânătorilor din Judeţul Botoşani.	Pag.17
Monogramă din metal dedicată lui Eminescu.	Pag.19
Expoziţie inedită de insigne cu tematica „EMINESCU”.	Pag.21
„ZEUL - AUTOMOBIL” – Reprezentări insignografice.	Pag.22
Patru insigne de excepţie în documente de metal, dedicate Luceafărului poeziei româneşti Mihai Eminescu.	Pag.25
Insignele realizate de Secţia Bârlad a Societăţii Numismatice Române la aniversarea a 150 de ani de la înfiinţarea „Spitalului Bârlad şi Elena Beldiman” .	Pag.25
Povestea insignelor de orientare turistică.	Pag.28
Insigna Reuniunii de Cântare Germană din Deta.	Pag.41
Pe timpuri şi la Timişoara se făceau insigne.	Pag.42
Emblemele de onoare ale armatei României (partea a II-a insignele)	Pag.46
Insigne, medalii şi plachete emise în Valea Jiului în cursul anilor 2009–2010.	Pag.49
Seniorii insignografiei româneşti.	Pag.57
Urigiuc Mihai	Pag.59
In memoriam	Pag.61
Cuprins	Pag.64